

Fremsat den 7. oktober 2009 af justitsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om offentligt hasardspil i turneringsform

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Poker kan afvikles som offentligt hasardspil i turneringsform efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om, at andre hasardspil end poker kan afvikles som offentligt hasardspil i turneringsform efter reglerne i denne lov. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om fravigelse af § 4 og § 5, stk. 1.

Kapitel 2

Deltagelse i offentligt hasardspil i turneringsform

§ 2. De deltagende spillere i en offentlig hasardspilturnering skal være fyldt 18 år.

§ 3. Kun personer, der er fyldt 18 år, må i øvrigt gives adgang til de lokaler, hvori en offentlig hasardspilturnering finder sted.

§ 4. Der skal være mindst 10 deltagende spillere i en offentlig hasardspilturnering.

§ 5. Der må ikke finde andet kortspil sted i de lokaler, hvori en offentlig hasardspilturnering finder sted.

Stk. 2. Der må ikke anvendes spilleteknisk udstyr i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering.

Kapitel 3

Bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform

§ 6. Den myndighed, som justitsministeren bemyndiger dertil (tilsynsmyndigheden), kan meddele bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Stk. 2. En bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform meddeles for et nærmere angivet sted, på hvilket der må afvikles et nærmere fastsat antal turneringer, dog højst fem turneringer om ugen.

Stk. 3. En bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kan meddeles for indtil to år fra den dag, hvor bevillingen er givet.

§ 7. Bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kan gives til personer, der

- 1) er fyldt 18 år,
- 2) ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 3) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 4) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. eller derover,
- 5) ikke har en alkoholbevilling, der gælder for det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform skal gælde for,
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af adgangen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, og
- 7) ikke i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på fuldt betryggende måde.

§ 8. Bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kan endvidere gives til selskaber eller foreninger (juridiske personer), der opfylder betingelserne i § 7, nr. 3-7.

Stk. 2. Det er en betingelse for bevilling efter stk. 1, at det pågældende selskabs direktør og bestyrelsesmedlemmer eller den pågældende forenings bestyrelsesmedlemmer, herunder formand, opfylder betingelserne i § 7. Det er endvidere en betingelse for bevilling efter stk. 1, at det pågældende selskabs øvrige ansatte eller den pågældende forenings medlemmer og ansatte opfylder betingelserne i § 7, nr. 5.

Stk. 3. Indtræder nye medlemmer i direktion eller bestyrelse i et selskab eller en forening, der har bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, skal selskabet eller foreningen inden 1 måned herefter anmelde dette til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden afgør herefter, om bevillingen skal tilbagekaldes.

§ 9. En bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform bortfalder, hvis indehaveren af bevillingen afgår ved døden, ophører med at eksistere eller ophører med at opfylde betingelserne i § 7, nr. 2 eller 3.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan bevillingshaverens dødsbo eller ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en bevillingshaver, der har anmeldt betalingsstandsning, bevillingshaverens konkursbo eller en værge for en bevillingshaver, der er under værgemål efter værgemålslovens §§ 5 eller 7, fortsætte med at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, hvorom der i medfør af § 13, stk. 1, er givet underretning, hvis der sker anmeldelse herom til tilsynsmyndigheden inden 14 dage efter dødsfaldet, anmeldelse af betalingsstandsningen, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. Adgangen hertil gælder kun i 6 måneder efter den begivenhed, der medførte bevillingens bortfald.

§ 10. Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, hvis indehaveren af bevillingen

- 1) har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. eller derover,
- 2) opnår en alkoholbevilling, der gælder for det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform gælder for,
- 3) er blevet dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af adgangen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, eller
- 4) har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på fuldt betryggende måde.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan endvidere tilbagekalde en bevilling til at afvikle offentligt hasardspil, hvis en ansat i et selskab eller en forening eller et medlem af en forening, der har den pågældende bevilling, opnår en alkoholbevilling, der gælder for det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform gælder for.

§ 11. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for behandling af ansøgninger om bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Kapitel 4

Afvikling af offentligt hasardspil i turneringsform

§ 12. En offentlig hasardspilturnering skal afvikles under ledelse af en person, et selskab eller en forening (den ansvarlige bevillingshaver), der skal have bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på det sted, hvor den offentlige hasardspilturnering afvikles, jf. §§ 6-8.

Stk. 2. Det påhviler den ansvarlige bevillingshaver at sikre, at den offentlige hasardspilturnering gennemføres lovligt.

§ 13. Den ansvarlige bevillingshaver skal underrette tilsynsmyndigheden om tidspunktet for den eller de planlagte offentlige hasardspilturneringer.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1 skal gives senest 14 dage, inden den offentlige hasardspilturnering begynder.

§ 14. Den ansvarlige bevillingshaver skal, inden der gives mulighed for tilmelding til den offentlige hasardspilturnering, have udfærdiget en redegørelse for spillereglerne og

beregningen af præmiesummerne ved den offentlige hasardspilturnering.

Stk. 2. Redegørelsen skal meddeles til dem, der begærer det.

§ 15. Den ansvarlige bevillingshaver skal ved tilmeldingen registrere spillernes navne, adresser og fødselsdatoer.

Stk. 2. Inden spillet i den offentlige hasardspilturnering påbegyndes, skal den ansvarlige bevillingshaver kontrollere de tilstedeværende spilleres identitet og sikre, at ingen, der ikke er tilmeldt, deltager i spillet.

Stk. 3. Enhver tilstedeværende skal på begæring fra den ansvarlige bevillingshaver eller tilsynsmyndigheden forevise legitimation.

§ 16. Den ansvarlige bevillingshaver, eller hvis der er tale om et selskab eller en forening en repræsentant herfor, skal være til stede på det sted, hvor den offentlige hasardspilturnering finder sted, så længe der spilles.

Stk. 2. Den ansvarlige bevillingshaver, eller hvis der er tale om et selskab eller en forening repræsentanten herfor, må ikke beskæftige sig med andet end afviklingen af den offentlige hasardspilturnering, så længe der spilles, og må ikke deltage som spiller i den offentlige hasardspilturnering.

§ 17. Som betaling for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering må opkræves ét samlet beløb fra hver af de deltagende spillere. Dette beløb må ikke overstige 300 kr. for en enkelt offentlig hasardspilturnering.

Stk. 2. Der må ikke i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering opkræves andre beløb af de deltagende spillere end det, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 1, skal være betalt senest dagen før, at den offentlige hasardspilturnering begynder.

§ 18. Spillernes betalinger for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering udgør turneringspuljen. Der må ikke indgå andre midler i turneringspuljen end spillernes betalinger for deltagelse.

Stk. 2. Turneringspuljen for en enkelt offentlig hasardspilturnering må ikke overstige 15.000 kr., jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan tilsynsmyndigheden i helt særlige tilfælde meddele tilladelse til, at turneringspuljen overstiger 15.000 kr. En sådan tilladelse må dog højst meddeles to gange årligt for hver bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

§ 19. Midlerne i turneringspuljen må alene anvendes til gevinster, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Den samlede gevinst til én enkelt spiller i en offentlig hasardspilturnering må højst udgøre halvdelen af turneringspuljen.

Stk. 3. Uanset stk. 1 må der udredes højst en fjerdedel af turneringspuljen til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af den offentlige hasardspilturnering. Der må dog ikke af turneringspuljen udredes vederlag eller lignende til den ansvarlige bevillingshaver.

§ 20. Alle betalinger til og fra turneringspuljen skal overføres mellem konti i pengeinstitutter eller kreditinstitutter, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Betalinger til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af den offentlige hasardspilturnering kan foretages kontant.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan tillade, at betalinger til og fra turneringspuljen sker på anden måde end efter reglerne i stk. 1 og 2.

§ 21. Den ansvarlige bevillingshaver skal senest 2 måneder efter, at den offentlige hasardspilturnering er afsluttet, udfærdige et regnskab for den offentlige hasardspilturnering.

Stk. 2. I regnskabet skal hver enkelt betaling til og fra turneringspuljen dokumenteres med angivelse af beløbets størrelse og dato for betalingen. Ved kontooverførsel skal det fremgå af regnskabet, hvilken konto der er overført til eller fra. Hvis der er foretaget kontant betaling, skal der til regnskabet sikres bilag, som dokumenterer betalingen.

Stk. 3. I forbindelse med regnskabet skal opbevares oplysninger om samtlige deltagende spilleres navne, adresser og fødselsdatoer.

Stk. 4. I forbindelse med regnskabet skal endvidere opbevares den redegørelse for spilleregler og præmiesummer, som er nævnt i § 14.

§ 22. Den ansvarlige bevillingshaver skal opbevare det regnskab og de oplysninger, som er nævnt i § 21, i 5 år efter, at den offentlige hasardspilturnering er afsluttet, hvorefter den ansvarlige bevillingshaver inden for rimelig tid skal foretage sletning af oplysningerne.

Kapitel 5

Tilsyn og kontrol

§ 23. Tilsynsmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til de lokaler, hvori en offentlig hasardspilturnering finder sted, eller som benyttes af den ansvarlige bevillingshaver eller dennes medhjælpere i forbindelse med afviklingen af den offentlige hasardspilturnering.

§ 24. Tilsynsmyndigheden kan forlange alle de oplysninger om en offentlig hasardspilturnering, den ansvarlige bevil-

lingshaver, dennes medhjælpere og de deltagende spillere, der er nødvendige for at føre tilsyn med, at lovens regler bliver overholdt.

§ 25. Justitsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister bemyndige en statslig myndighed under denne minister til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt tilsynsmyndigheden.

Kapitel 6

Straffebestemmelse

§ 26. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt som ansvarlig bevillingshaver afvikler offentligt hasardspil i turneringsform uden at sikre, at bestemmelserne i §§ 2-5, §§ 12-14, § 15, stk. 1 og 2, §§ 16-17, § 18, stk. 1 og 2, § 19, § 20, stk. 1, samt §§ 21 og 22 overholdes.

Stk. 2. Den, der undlader at forevise legitimation som foreskrevet ved § 15, stk. 3, straffes med bøde.

Stk. 3. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som den pågældende efter § 24 er forpligtet til at give, eller forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger i forbindelse med ansøgning om bevilling efter denne lov.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Lovens ikrafttræden m.v.

§ 27. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 28. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
 2. Oversigt over lovforslaget
 3. Gældende ret
 - 3.1. Straffeloven
 - 3.2. Anden lovregulering af spil
 4. Generelle overvejelser om retstilstanden vedrørende hasardspil
 - 4.1. Overvejelser om en ændring af retstilstanden vedrørende hasardspil
 - 4.1.1. Udvalgets overvejelser
 - 4.1.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 4.2. Overvejelser om, hvorledes reguleringen bør gennemføres
 - 4.2.1. Udvalgets overvejelser
 - 4.2.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 4.3. Andre hasardspil end poker
 - 4.3.1. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 4.3.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag
 5. Lovforslagets indhold
 - 5.1. Turneringsform
 - 5.1.1. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 5.1.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag
 - 5.2. Nærmere krav til den offentlige hasardspilturnerings form
 - 5.2.1. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 5.2.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag
 - 5.3. Bevilling til afvikling af offentlige hasardspilturneringer
 - 5.3.1. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 5.3.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag
 - 5.4. Krav til deltagerne og den ansvarlige bevillingshaver
 - 5.4.1. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 5.4.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag
 - 5.5. Tilsyn og kontrol
 - 5.5.1. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 5.5.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag
 - 5.6. Beskatning af offentligt hasardspil i turneringsform
 - 5.6.1. Udvalgets overvejelser
 - 5.6.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag
 6. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.
 - 6.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
 - 6.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 6.3. Miljømæssige konsekvenser
 - 6.4. Administrative konsekvenser for borgerne
 - 6.5. Forholdet til EU-retten
 7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
 8. Sammenfattende skema
- Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

Formålet med lovforslaget er at etablere en ordning, der giver mulighed for offentligt at spille poker om penge i turneringsform.

Poker er i retspraksis blevet anset som et hasardspil, som kan være omfattet af bestemmelserne i straffelovens §§ 203 og 204. Efter straffelovens § 203 er det strafbart at søge erhverv ved bl.a. hasardspil, der ikke ifølge særlig bestemmelse er tilladt, eller at fremme sådant spil. Efter straffelovens § 204 er det strafbart på offentligt sted at yde husrum til, foranstalte eller deltage i utilladt hasardspil.

Der har imidlertid igennem de senere år været en stadig stigende interesse for at spille poker. Poker er i dag et meget udbredt spil, der spilles i mange forskellige former, som indebærer forskellige risici for tab.

Regeringen finder, at poker bør være tilladt i et vist omfang, således at de mange mennesker, der har som hobby at spille poker, kan udfolde denne interesse inden for ordnede rammer.

Med den foreslåede ordning vil det blive muligt for personer, selskaber og foreninger at opnå bevilling til at afvikle offentligt poker om penge i turneringsform. En bevilling vil kunne gives til at arrangere offentligt hasardspil op til fem gange ugentligt på et nærmere angivet sted.

Ved spil i turneringsform forstås i denne sammenhæng, at flere deltagere spiller et antal enkeltspil om spillemærker (jetoner) eller point, og den eller de spillere, der efter afslutningen af den samlede turnering opfylder på forhånd fastsatte kriterier for at vinde turneringen, vinder pengegevinster, som betales af en samlet turneringspulje, og som først udbetales efter turneringens afslutning. Turneringspuljen skal være finansieret ved betaling af ét samlet indskud på højst 300 kr. fra hver enkelt deltager inden turneringens start, og turneringspuljen, der normalt højst må udgøre 15.000 kr., må alene anvendes til gevinster samt visse administrationsomkostninger. De enkelte spil skal foregå således, at spillerne fysisk befinder sig samme sted.

Der er ved udformningen af lovforslaget lagt betydelig vægt på de generelle hensyn, der ligger bag den danske spillelovgivning, dvs. hensynet til at undgå spilleafhængighed og kriminalitet samt hensynet til at begrænse privat indtjening ved udbud af spil om penge. Lovforslaget indeholder derfor – som det også fremgår af det ovenfor anførte – en række begrænsninger, der skal sikre, at offentligt hasardspil i turneringsform i lyset af de nævnte hensyn foregår på betryggende måde.

Det foreslås desuden, at justitsministeren efter forhandling med skatteministeren skal kunne bestemme, at andre spil end poker under visse betingelser skal kunne afvikles som offentligt hasardspil i turneringsform.

Det bemærkes, at regeringen har besluttet at gennemføre en reguleret, delvis liberalisering af det danske spillemarked. Regeringen har sat gang i det nødvendige lovgivningsarbejde med henblik på at fremsætte lovforslag i begyndelsen af 2010. I den forbindelse foretages en modernisering, forenkling og samling af gældende regler. Spørgsmålet om pokerspil på internettet indgår i det igangsatte arbejde

1.2. Lovforslagets baggrund

Den 13. juni 2007 besluttede justitsministeren at nedsætte Udvalget om Hasardspil.

Udvalget har efter sit kommissorium bl.a. haft til opgave at overveje, om den nugældende afgrænsning af begrebet hasard er hensigtsmæssig, eller om der er anledning til i et vist omfang at lovliggøre visse former for spil, der i dag anses for hasardspil, herunder navnlig poker. Udvalget har således skullet vurdere, om der er visse typer af spil, som ikke længere bør være strafbare, og om der i givet fald bør knyttes særlige betingelser til afvikling af sådanne spil.

Udvalget har endvidere haft til opgave at opstille en egnet model til lovliggørelse af de pågældende spil, hvis udvalget fandt, at visse typer af spil – eventuelt under visse betingelser – bør undtages fra det strafbare område. Udvalget har i den forbindelse skullet overveje, om straffelovens hasarbestemmelser bør moderniseres og præciseres, eller om der bør gennemføres ny lovgivning, som mere generelt regulerer visse typer af hasardspil.

Udvalget har bestået af en formand (landsdommer Kurt Rasmussen) og 13 andre medlemmer som repræsentanter for Dommerforeningen, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Dansk Erhverv, Dansk Poker Union, Dansk Poker Forbund, Center for Ludomani, Dansk Casino Forening, universiteterne, Spillemyndigheden, Skatteministeriet og Justitsministeriet.

I marts 2009 afgav Udvalget om Hasardspil betænkning nr. 1499/2009 om offentligt hasardspil i turneringsform. Lovforslaget bygger på denne betænkning.

2. Oversigt over lovforslaget

Med lovforslaget foreslås en ordning, hvorefter poker om penge kan spilles som offentligt hasardspil i turneringsform. Endvidere foreslås det, at justitsministeren efter forhandling med skatteministeren skal kunne tillade andre hasardspil end poker i turneringsform, hvis de pågældende spil er egnede til at blive spillet inden for de

rammer, som er fastlagt ved den foreslåede ordning. Reglerne herom findes i lovforslagets *kapitel 1*, hvori lovens anvendelsesområde fastlægges.

Lovforslagets *kapitel 2* indeholder regler om deltagelse i offentligt hasardspil i turneringsform. Der foreslås visse rammer for deltagelsen i offentlige hasardspilturneringer, herunder at der ikke må gives personer under 18 år adgang til at overvære eller deltage i en offentlig hasardspilturnering, og at der i en offentlig hasardspilturnering skal deltage mindst 10 spillere.

Lovforslagets *kapitel 3* indeholder regler om meddelelse, bortfald og tilbagekaldelse af bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. Det foreslås, at der etableres en autorisationsordning, hvorefter personer, selskaber og foreninger kan meddeles bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. En sådan bevilling skal efter forslaget kunne meddeles for indtil 2 år ad gangen. Inden for det fastsatte tidsrum vil bevillingshaveren kunne arrangere offentlige hasardspilturneringer et nærmere fastsat antal gange, dog højst 5 gange om ugen, på et nærmere angivet sted.

Lovforslagets *kapitel 4* indeholder regler om afviklingen af offentligt hasardspil i turneringsform. Det foreslås, at der ved ordningen stilles krav om, at den enkelte deltagers indskud i turneringspuljen højst må udgøre 300 kr., at den samlede turneringspulje normalt højst må udgøre 15.000 kr., at højst en fjerdedel af turneringspuljen må anvendes til administrationsomkostninger, og at den samlede gevinst til en enkelt deltager i turneringen må udgøre højst halvdelen af turneringspuljen.

Der foreslås herudover en række foranstaltninger, der skal sikre, at spillet foregår på betryggende måde og ikke misbruges til bedrag af spillere eller offentlige myndigheder, hvidvask af penge eller andre kriminelle formål. Det foreslås således bl.a., at der stilles krav om, at indbetalinger til og udbetalinger fra turneringspuljen som udgangspunkt skal ske ved overførsel mellem konti i penge- eller kreditinstitutter for at sikre, at transaktionerne er kontrollerbare, at den ansvarlige bevillingshaver skal udforme en redegørelse for spillereglerne og præmiesummerne ved hasardspilturneringen, at den ansvarlige bevillingshaver skal opbevare regnskaber og oplysninger om identiteten af deltagerne i den enkelte turnering.

Lovforslagets *kapitel 5* indeholder regler om myndighedernes tilsyn og kontrol med den foreslåede ordning.

Lovforslagets *kapitel 6* indeholder en straffebestemmelse, mens *kapitel 7* indeholder regler om ikrafttræden m.v.

3. Gældende ret

3.1. Straffeloven

3.1.1. Straffeloven indeholder i §§ 203 og 204 bestemmelser om hasardspil.

Efter straffelovens § 203, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den, som søger erhverv ved hasardspil eller væddemål af tilsvarende art, der ikke ifølge særlig bestemmelse er tilladt, eller ved at fremme sådant spil.

Efter straffelovens § 204, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, som på offentligt sted yder husrum til eller foranstalter utilladt hasardspil. Efter straffelovens § 204, stk. 2, anses lige med offentligt sted foreningslokaler, når enten enhver eller enhver af en vis samfundsklasse som regel kan opnå optagelse i foreningen, eller utilladt hasardspil indgår i foreningens formål, eller der erlægges særlig betaling for deltagelse i spillet.

Efter straffelovens § 204, stk. 3, straffes med bøde den, som på offentligt sted deltager i utilladt hasardspil.

3.1.2. Om spil er omfattet af straffelovens §§ 203 og 204 beror i første række på en konkret vurdering af, om spillet opfylder de betingelser, som er angivet i de pågældende bestemmelser.

3.1.2.1. En fælles betingelse for strafansvar efter bestemmelserne i straffelovens §§ 203 og 204 er, at der er tale om hasardspil. Begrebet hasardspil er ikke defineret i selve straffeloven.

Ved hasardspil har man traditionelt forstået spil om ikke helt ubetydelige økonomiske værdier, hvis udfald næsten kun beror på tilfældet. Da erfaring og dygtighed i så godt som alle spil ligeledes spiller en vis rolle for udfaldet – i hvert fald hvis der er tale om spil over flere runder – lægges der vægt på, om det pågældende spil erfaringsmæssigt i særlig grad frister uerfarne spillere til at indlade sig på spillet i håb om tilfældig gevinst. Herudover kan der efter omstændighederne ud over tilfældighedsmomentet lægges vægt på de større eller mindre muligheder, som spillet rummer for svindel fra den professionelle spillers side, og på spilleindsatsernes samt gevinsternes sædvanlige størrelse og spillets dermed forbundne konsekvenser for spillerne.

Som typiske eksempler på hasardspil, der er omfattet af bestemmelserne i straffelovens §§ 203 og 204, kan nævnes terningspil og roulettespil.

Endvidere er en række spil i retspraksis blevet anset for omfattet af straffelovens §§ 203 og 204. Dette gælder f.eks. poker, der blev anset som et hasardspil ved Højesterets dom af 19. juni 2009, hvor der var tale om pokervarianten Texas hold'em i turneringsform. Endvidere kan det nævnes, at Højesteret ved dom af 9. sep-

tember 2009 har lagt til grund, at poker på internettet er et hasardspil.

Ud over hasardspil omfatter bestemmelsen i straffelovens § 203 også væddemål af tilsvarende art. Det er i den juridiske litteratur anført, at denne del af bestemmelsen ikke ses at være anvendt i praksis, og at den formentlig alene bør bringes i anvendelse ved væddemål, som frembyder en meget stor lighed med hasardspil.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens §§ 203 og 204, at såkaldte kunstspil (også kaldet færdighedsspil eller behændighedsspil) som f.eks. keglespil og billard og såkaldt differencehandel (børsspil eller terminsspil) helt falder uden for området for disse bestemmelser.

Der henvises til dels afsnit 3.2.3 i betænkningen, dels betænkningens bilag 2, der indeholder en redegørelse for en række domme vedrørende straffelovens §§ 203 og 204 og begrebet hasardspil.

3.1.2.2. For at være omfattet af straffelovens §§ 203 og 204, skal der endvidere være tale om utilladt hasardspil. Dette indebærer, at hasardspil, der finder sted i medfør af særlige lovbestemmelser, ikke er omfattet af det strafbare område, jf. nærmere pkt. 3.2 nedenfor.

3.1.2.3. Straffelovens § 203, stk. 1, omfatter personer, som søger erhverv ved hasardspil m.v. Det antages, at der herved må forstås, dels at der er handlet for vindings skyld, dels at der er tale om en mere regelmæssig virksomhed og ikke blot et enkeltstående tilfælde. Erhverv ved hasardspil kan søges ved deltagelse i spillet, men også på anden måde. Der henvises til afsnit 3.2.1 i betænkningen.

3.1.2.4. Straffelovens § 204 er i modsætning til straffelovens § 203, stk. 1, ikke begrænset til erhvervsmæssig virksomhed med tilknytning til hasardspil. Straffelovens § 204 omfatter derimod ydelse af husrum til, foranstaltning af eller deltagelse i utilladt hasardspil på offentligt sted.

Det er i litteraturen anført, at begrebet offentligt sted efter straffelovens § 204 omfatter offentlige steder i almindelig forstand, herunder offentlige parker og anlæg, offentlige stationer og kontorer samt offentlige befordringsmidler. Det antages, at begrebet herudover først og fremmest omfatter hotel-, restaurations- og forretningslokaler, hvortil der er almindelig adgang for offentligheden. Begrebet offentligt sted omfatter endvidere efter § 204, stk. 2, foreningslokaler, når enhver eller enhver af en vis samfundsklasse som regel kan opnå optagelse i foreningen, eller utilladt hasardspil indgår i foreningens formål, eller der erlægges særskilt betaling for deltagelse i spillet. Det antages, at også et privat hjem kan anses som et offentligt sted, hvis der gives adgang

for en tilfældig kreds af personer. Der henvises til afsnit 3.2.2 i betænkningen.

Deltagelse i eller medvirken til hasardspil, der ikke har erhvervsmæssig karakter og foregår under private former, er ikke strafbar.

3.2. Anden lovregulering af spil

Som det fremgår af pkt. 3.1.2.2 ovenfor, er der i visse love fastsat særlige lovbestemmelser om spil om penge, som ikke er omfattet af det strafbare område i straffelovens §§ 203 og 204.

3.2.1. Lov om spillekasinoer, jf. lovbekendtgørelse nr. 861 af 10. oktober 1994 med senere ændringer, indeholder regler om adgangen til at oprette og drive spillekasinoer.

Spillekasinooven giver justitsministeren adgang til at meddele tilladelser til oprettelse og drift af spillekasinoer. Ved afgørelsen af, om en tilladelse kan meddeles, skal der lægges vægt på, at den, der ønsker tilladelse, må antages at ville drive spillekasinoet på fuldt forsvarlig måde. Der skal tillige lægges vægt på, at spillekasinoet placeres et sted, der besøges af mange udlændinge, ligesom det skal tillægges betydning, at spillekasinoet ikke kan antages at ville skade udviklingen i lokalområdet.

Efter spillekasinoovens § 2 må der i et spillekasino som udgangspunkt kun spilles roulette, baccarat (punto banco) og black jack. Justitsministeren kan imidlertid meddele tilladelse til andre former for spil. Justitsministeren har i medfør af bestemmelsen tilladt, at der i spillekasinoer spilles forskellige former for poker (bl.a. Texas hold'em- og Omaha-poker), herunder pokerturneringer. Der kan endvidere opstilles gevinstgivende spilleautomater i tilknytning til et spillekasino.

Spillekasinoerne er efter loven underlagt en række restriktive regler, der skal sikre, at spillekasinoerne drives på forsvarlig måde.

Der skal således udarbejdes et spillereglement, som indeholder en redegørelse for spillereglerne for de enkelte spil. Spillereglementet skal ved opslag bekendtgøres for spillekasinoets gæster, ligesom det på begæring skal udleveres til gæsterne.

Endvidere skal indsatser gøres med og gevinster udbetales i særlige spillemærker (jetoner), der kun må veksles til kontanter i kasinoets vekselskasse. Enhver omveksling i vekselskassen skal registreres af hensyn til kontrollen med afgiftsberigtigelse og kontrollen med, at der ikke sker hvidvask. Veksling af kontanter til spillemærker ved spillebordene skal ligeledes registreres manuelt eller maskinelt.

Et spillekasino skal være offentligt tilgængeligt, dog må kun personer over 18 år få adgang til spillekasinoet. Spillekasinoet skal registrere oplysninger om enhver ankomende gæsts navn, adresse, fødselsdato, nationalitet samt angivelse af gæstens ankomsttidspunkt, og spillekasinoet skal foretage en videoregistrering af den ankomende gæst.

Spillekasinooven indeholder også regler vedrørende spillekasinoets personale, årsregnskab og revision, myndighedernes tilsyn med spillekasinoer samt bortfald og tilbagekaldelse af tilladelser efter loven. Der kan særligt peges på, at der skal være en af spillekasinoet uafhængig regnskabskyndig person (kontrollant), som udpeges af kommunalbestyrelsen blandt de ansatte i den kommunale administration, til stede i hele kasinoets åbningstid.

Kontrollanten skal bl.a. foretage indberetning til politiet, hvis den pågældende får mistanke om, at en veksling har tilknytning til hvidvask af penge, eller der foregår uregelmæssigheder i forbindelse med spillenes afvikling, eller de for spillekasinoet gældende regler ikke overholdes. Kontrollanten skal endvidere inden spillekasinoets daglige åbning og ved spillekasinoets lukning overvære optælling af kontanter og spillemærker.

Endvidere er spillekasinoets ledelse, sikkerhedspersonale og andre ansatte, der er beskæftiget med egentlig spillekasinovirksomhed, forpligtet til at være særlig opmærksom på transaktioner, som kan have tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

3.2.2. Lov om gevinstgivende spilleautomater, jf. lov-bekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2006, som ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008, indeholder regler om gevinstgivende spilleautomater, der ikke er omfattet af spillekasinooven.

Efter spilleautomatlovens § 5 må spilleautomater kun opstilles i restauranter med alkoholbevilling, i private spillehaller og i spillehaller med offentlig adgang. På disse steder må automatspil kun finde sted med pengegevinster. I spillehaller i omrejsende tivolier, til byfester og dyrskuer, på markeder og lignende kan dog i en tilladelsesperiode enten opstilles spilleautomater med pengegevinster eller spilleautomater med spillemønter. Opstilling og drift af spilleautomater må kun ske med en tilladelse fra Spillemyndigheden, der hører under Skatteministeriet.

3.2.3. Justitsministeren har ved bekendtgørelse nr. 502 af 17. juni 2005, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 646 af 26. juni 2009, fastsat regler om offentlige forlystelser. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af politilovens § 23.

Det følger af forlystelsesbekendtgørelsens § 1, at politiet kan give tilladelse til offentlige forlystelser, her-

under bl.a. lykkespil. Efter forlystelsesbekendtgørelsens § 9 kan tilladelse til lykkespil kun gives, hvis det underholdende element i spillet er så overvejende, at lykkespillet har karakter af en forlystelse. Tilladelse til tombola og lignende kan kun gives, hvis tombolaen indgår som et naturligt, underholdende led i et samlet forlystelsesarrangement.

Det følger af forlystelsesbekendtgørelsens § 10, at spil om penge eller stærke drikke ikke er tilladt. Spillemærker og andre gevinster må ikke ombyttes med penge. Spillemærker må kun anvendes til fortsat spil, adgang til andre forlystelser eller køb af varer, der sælges på det offentlige forlystelsessted, dog ikke stærke drikke.

Bekendtgørelsen indeholder herudover regler om indsatsens størrelse i lykkespil, herunder roulettespil og tombola.

3.2.4. Lov om forbud mod lotteri m.m., jf. lov af 6. marts 1869 med senere ændringer, indeholder et generelt forbud mod foranstaltning m.v. af lotteri her i landet.

Der er dog i medfør af loven givet bevilling til Varelatteriet og Landbrugslotteriet. Endvidere indeholder cirkulære nr. 147 af 1. august 1994 retningslinjer for meddelelse af bortlodningstilladelse i henhold til loven.

Efter cirkulærets § 1 kan bortlodningstilladelse (lotteritilladelse) af politiet meddeles til en her i landet hjemmehørende forening, institution eller komité bestående af mindst 3 her i landet bosatte personer. Ved en bortlodning forstås et arrangement, hvis deltagere mod betaling af et indskud opnår en gevinstchance, og hvor gevinstfordelingen beror på tilfældet.

Bortlodningstilladelse må kun meddeles til fordel for velgørenhed eller andre almennyttige formål. Bortlodning, herunder bankospil, kan under visse nærmere angivne betingelser afholdes af foreninger eller organisationer uden tilladelse. Det er bl.a. en forudsætning herfor, at alene foreningens medlemmer og disses pårørende deltager i bortlodningen.

3.2.5. Lov om Det Danske Klasselotteri A/S, jf. lov-bekendtgørelse nr. 901 af 12. november 2003, som ændret ved lov nr. 538 af 8. juni 2006, indeholder regler om Det Danske Klasselotteri.

Efter loven stifter skatteministeren et aktieselskab, der for 10 år ad gangen kan meddeles tilladelse til at drive klasselotteri mod betaling af en afgift til staten.

3.2.6. Lov om visse spil, lotterier og væddemål (tips- og lottoloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 273 af 17. april 2008, som ændret ved lov nr. 521 af 12. juni 2009, indeholder regler om meddelelse af bevilling til udbud af spil, lotterier og væddemål mod betaling af afgift til staten. Skatteministeren er efter loven bemyndiget til at

meddele bevilling mod betaling af afgift til staten. Bevilling, der kun må gives til ét selskab, er for tiden tildelt Danske Spil A/S.

3.2.7. Lov om lokale totalisatorspil, jf. lovbekendtgørelse nr. 22 af 16. januar 2006 med senere ændringer, indeholder regler om bevilling til spil ved totalisator eller på lignende måde ved væddeløb og anden vædekamp. Efter loven må spil ved totalisator eller på lignende måde ved væddeløb og anden vædekamp kun finde sted efter bevilling, der udstedes af skatteministeren, og mod erlæggelse af en afgift til statskassen.

3.2.8. Efter § 4, litra f, i statsskatteloven, jf. lov nr. 149 af 10. april 1922 med senere ændringer, medregnes indtægter ved spil og væddemål ved indkomstopgørelsen. Det er således udgangspunktet, at der skal betales indkomstskat af indtægter fra spil.

Der er imidlertid i en række tilfælde gjort undtagelse fra denne bestemmelse, således at gevinster fra visse spil om penge ikke er indkomstskattepligtige, idet der i stedet svares en særlig afgift til staten. Dette gælder gevinster vundet på spillekasinoer, på gevinstgivende spilleautomater, ved lotterispil (hvortil bevilling er meddelt efter lov om forbud mod lotteri m.m. eller lov om Det Danske Klasselotteri A/S) og ved spil omfattet af tips- og lotto-loven (Danske Spils spil) samt lov om lokale totalisatorspil.

Spil, som er godkendt af en offentlig myndighed i et andet land, der er medlem af Den Europæiske Union, fritages for indkomstbeskatning, i det omfang et tilsvarende spil her i landet ikke indkomstbeskattes.

4. Generelle overvejelser om retstilstanden vedrørende hasardspil

4.1. Overvejelser om en ændring af retstilstanden vedrørende hasardspil

4.1.1. Udvalgets overvejelser

4.1.1.1. Udvalget om Hasardspil har i sine overvejelser taget udgangspunkt i spørgsmålet om, hvorvidt der er visse typer af spil, der ikke længere bør være strafbare, og om der derfor er anledning til at foreslå en ændring af den gældende retstilstand på spilleområdet. Udvalget har – da der i de senere år har været stor opmærksomhed om mulighederne for offentligt pokerspil om penge – navnlig overvejet, om offentligt pokerspil om penge bør tillades.

Udvalget har anført, at udgangspunktet for overvejelserne om, hvorvidt hasardspil bør tillades i videre omfang end i dag, må være en afvejning af på den ene side hensynet til at imødekomme spillelysten og på den anden side de generelle hensyn, der ligger bag den danske

spillelovgivning. Udvalget har endvidere anført, at spillelovgivningen samlet hviler på et ønske om helt generelt at holde spilleforbruget på et moderat niveau. Lovgivningen har generelt til formål at begrænse spilleledenskab og -afhængighed, at bekæmpe misbrug af spil til kriminalitet, herunder hvidvask af penge og skatte- og afgiftsunddragelse, samt begrænse privat indtjening ved udbud af spil om penge for i stedet at fremme alment velgørende formål med indtægterne fra spil.

Det er således efter udvalgets opfattelse vigtigt at finde en forsvarlig balance mellem på den ene side hensynet til at undgå spilleafhængighed og kriminalitet samt begrænse privat indtjening ved udbud af spil om penge og på den anden side hensynet til at give muligheder for reguleret og offentligt kontrolleret spil om penge.

4.1.1.2. Udvalget har på den ene side fundet, at en række hensyn med stor vægt taler imod at give yderligere mulighed for at spille poker om penge.

Blandt disse hensyn har udvalget navnlig peget på, at der må antages at være en betydelig risiko for spilleafhængighed i forbindelse med pokerspil om penge. Udvalget har i den forbindelse anført, at en stadigt stigende andel af de spillere, der kommer i behandling for spilleafhængighed, er blevet afhængige efter at have spillet navnlig poker på internettet. Udvalget har endvidere anført, at poker er et spil, der – sammenlignet med andre spil om penge som f.eks. lotto – afvikles forholdsvis hurtigt og derfor har en høj omsætnings hastighed, at poker giver mulighed for at spille om store pengesummer, og at der som følge heraf kan skabes håb om at vinde eller genvinde tilsvarende store beløb. Udvalget har herudover anført, at der i de fleste pokervarianter er en vis mulighed for den enkelte spiller for at påvirke spillet, hvilket forstærker følelsen af, at spilleren har kontrol over spillet, og således øger risikoen for afhængighed.

Udvalget har også peget på hensynet til at bekæmpe kriminalitet, herunder navnlig hvidvask af penge. Udvalget har i den forbindelse anført, at en udvidelse af mulighederne for offentligt spil om penge, der udbydes af private, indebærer en øget risiko for misbrug af spillet til kriminelle formål, idet det vil være vanskeligt for myndighederne at kontrollere sådant spil, medmindre der opstilles særlige begrænsninger for spillet og et effektivt kontrolsystem. Udvalget har endvidere anført, at der i forbindelse med overvejelser af en lovliggørelse af offentligt pokerspil om penge bør tages hensyn til, at de aktører, der i dag opererer på det lovlige spillemarked, er undergivet restriktive regler.

Endvidere har udvalget peget på hensynet til at begrænse privat indtjening ved udbud af spil om penge.

Udvalget har bemærket, at det ikke er muligt at forudsige, hvilke effekter en lovgivning af offentligt pokerspil om penge vil have for pokerspillernes adfærd. Dette skyldes bl.a. manglende viden om omfanget af pokerspil her i landet, og at det ikke kan fastslås, om en lovgivning af offentligt pokerspil om penge, hvor spillerne fysisk befinder sig samme sted, vil kunne tiltrække f.eks. de spillere, der i dag spiller poker på internettet, hvilket i dag er en væsentlig kilde til spilleafhængighed. Det kan således hverken forudsiges, om omfanget af pokerspil om penge i det hele taget vil stige, eller om omfanget af pokerspil på internettet vil blive påvirket af en lovgivning af pokerspil, hvor spillerne fysisk befinder sig samme sted.

4.1.1.3. Udvalget om hasardspil har på den anden side fundet, at de hensyn, der med stor vægt taler mod en lovgivning af offentligt pokerspil om penge, i vidt omfang vil kunne tilgodeses ved at opstille visse rammer eller betingelser for spillet.

Det er således udvalgets opfattelse, at risikoen for spilleafhængighed vil kunne mindskes, hvis der opstilles nogle rammer for spillet, der sikrer en lavere omsætningshastighed i spillet og medfører, at tabsrisikoen og gevinstmulighederne er begrænsede. Endvidere er det udvalgets opfattelse, at hensynet til bekæmpelse af kriminalitet vil kunne tilgodeses ved at mindske de økonomiske værdier, der kan omsættes ved spillet, eller ved at indføre offentlige kontrolordninger. Herudover har udvalget anført, at hensynet til at undgå, at udbud af spil om penge ikke giver mulighed for privat indtjening i videre omfang, vil kunne tilgodeses ved at hindre sådan privat indtjening eller pålægge spillet en afgift til det offentlige. Hensynet til opretholdelse af den eksisterende ordening på spilleområdet, hvor spil overordnet er begrænset til Danske Spil, kasinoer og visse lotterier, vil ligeledes kunne tilgodeses, hvis den ordening, der etableres for offentligt pokerspil om penge, begrænses, således at de nævnte aktørers konkurrenceevne bevares.

Udvalget har endvidere anført, at det er væsentligt, at det også er den generelle opfattelse blandt borgerne, at reglerne om poker er nødvendige for at varetage de ovenfor nævnte hensyn. I lyset af den popularitet, som pokerspil har opnået, kan det være vanskeligt at forstå, at det ikke er tilladt at spille offentligt pokerspil om selv forholdsvis små beløb.

4.1.1.4. Udvalget har samlet fundet, at ønsket om lovgivning af offentligt pokerspil om penge vil kunne imødekommes ved, at der etableres en ordening, hvorefter der gives mulighed for offentligt pokerspil om penge i turneringsform. Ved en sådan ordening vil risikoen for spilleafhængighed efter udvalgets opfattelse kunne mindskes bl.a. ved at sikre en lav omsætningshastighed

i spillet, og hensynet til at imødegå hvidvask af penge, bedrageri og anden kriminalitet vil ligeledes kunne varetages på betryggende vis.

Udvalget har i den forbindelse anført, at det er af stor betydning, at spillelovgivningen ikke bliver så restriktiv, at mulighederne for at spille lovlige spil begrænses så meget, at spillerne fristes til at deltage i ulovligt spil eller i udenlandske spil, hvor der ikke er sikkerhed for, at der i samme grad varetages samme hensyn som dem, den danske lovgivning skal varetage. Erfaringen viser efter udvalgets opfattelse, at det næppe er muligt at standse udviklingen inden for spil, og at man risikerer, at spillerne søger at deltage i ulovligt spil, hvis der ikke er tilfredsstillende muligheder for at realisere spillelysten ved lovligt spil.

4.1.1.5. Udvalget har om spørgsmålet om regulering af pokerspil og andre hasardspil på internettet bemærket, at pokerspil på internettet anses for omfattet af tips- og lottoloven og dermed også af Danske Spils monopol. Udvalget har endvidere anført, at det ikke har været hensigten med at nedsætte Udvalget om Hasardspil, at udvalget skulle komme med forslag til ændringer af lovgivning på Skatteministeriets område. Udvalget har derfor ikke overvejet spørgsmålet om regulering af poker eller andre hasardspil på internettet.

Der henvises til afsnit 8.1 og 8.2 i betænkningen.

4.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan af de grunde, der er anført af udvalget, tilslutte sig udvalgets synspunkt om, at ønsket om lovgivning af offentligt pokerspil om penge kan imødekommes ved, at der etableres en ordening, hvorefter der inden for ordnede rammer gives mulighed for offentligt pokerspil om penge i turneringsform. Ministeriet er enig i udvalgets synspunkt om, at det er af stor betydning, at spillelovgivningen ikke bliver så restriktiv, at spillerne fristes til at deltage i ulovligt spil eller i udenlandske spil, hvor der ikke er sikkerhed for, at der i samme grad varetages samme hensyn som dem, den danske lovgivning skal varetage.

Som anført i pkt. 1.1 ovenfor, har regeringen sat gang i det nødvendige lovgivningsarbejde med henblik på at foretage en modernisering, forenkling og samling af spillelovgivningen. Spørgsmålet om pokerspil på internettet indgår i dette arbejde.

Justitsministeriet kan i lyset heraf og på baggrund af, hvad udvalget har anført herom, tilslutte sig, at poker på internettet ikke omfattes af den foreslåede ordening.

Justitsministeriet har på denne baggrund udformet det foreliggende lovforslag i overensstemmelse med det forslag, som Udvalget om Hasardspil har udfærdiget.

4.2. Overvejelser om, hvorledes reguleringen bør gennemføres

4.2.1. Udvalgets overvejelser

Udvalget om Hasardspil har overvejet, om en lovliggørelse af en eller flere former for spil, som i dag er omfattet af straffelovens bestemmelser, bør gennemføres ved en justering af straffelovens hasardbegreb.

Et flertal i udvalget finder ikke grundlag for at foreslå en ændring af straffelovens regler om hasardspil. Flertallet har herved navnlig lagt vægt på, at et forslag om lovliggørelse af offentligt hasardspil i turneringsform ikke bør gennemføres ved regler i straffeloven, idet sådanne regler vil være for omfattende og komplicerede til, at de bør indsættes i straffeloven. Flertallet har endvidere lagt vægt på, at en ændring af straffelovens regler om hasardspil vil kunne have generel betydning for den samlede spillelovgivning. Flertallet har også lagt vægt på, at der i lyset af udvalgets kommissorium og den tidsramme, der er opstillet for udvalgets arbejde, ikke er tilstrækkeligt grundlag for på nuværende tidspunkt at overveje at flytte reglerne om hasardspil fra straffeloven til en særlig lov, der indeholder en mere generel regulering af spilleområdet.

Flertallet har dog fundet anledning til at bemærke, at der synes at være et behov for at overveje en mere generel justering af straffelovens regler om hasardspil, herunder navnlig hasardbegrebet, der har vist sig vanskeligt at fortolke i praksis. Udvalget har anført, at der endvidere kan være anledning til at overveje at flytte reglerne om hasardspil fra straffeloven til en særlig lov, der indeholder en mere generel regulering af spilleområdet.

Et medlem af udvalget er af den opfattelse, at der i det tilvejebragte materiale er fuldt tilstrækkelig dokumentation for, at den nuværende lovgivning er behæftet med så mange og så væsentlige svagheder, at en videreførelse af straffelovens regler om hasardspil må frarådes. Det pågældende medlem har principielt tilsluttet sig ønsket om en fælles almindelig spillelov, men har bemærket at det ligger uden for udvalgets kommissorium at udarbejde udkast til en sådan lov. Subsidiært har det pågældende medlem derfor foreslået en overflytning af den generelle spillebestemmelse fra straffeloven til en speciallov.

Der henvises til afsnit 8.3 i betænkningen.

Et flertal i udvalget har herefter foreslået, at en eventuel lovliggørelse af offentligt pokerspil om penge sker ved en særlig lov, hvori fastsættes de nærmere regler om afholdelsen af sådant spil. Flertallet har som begrundelse herfor anført, at pokerspil om ikke helt ubetydelige økonomiske værdier alene vil kunne gøres lovligt ved lov,

da sådant spil efter hidtidig retspraksis er omfattet af hasardspilsbegrebet og dermed af bestemmelserne i straffelovens §§ 203 og 204, at flertallet, som det fremgår ovenfor, ikke finder grundlag for at foreslå en ændring af straffelovens regler om hasardspil, og at en sådan særlig lov vil kunne indeholde de nødvendige nærmere bestemmelser om rammerne eller betingelserne for at spille offentligt pokerspil om penge.

Udvalget har overvejet, om regler om lovliggørelse af offentligt hasardspil vil kunne fastsættes i bekendtgørelsen om offentlige forlystelser, som i forvejen indeholder visse regler om tilladelse til lykkespil, der har karakter af en forlystelse, f.eks. roulette og tombola. Udvalgets flertal har imidlertid fundet, at en ordning, der indebærer lovliggørelse af hidtil ulovligt offentligt hasardspil, bør reguleres i en selvstændig lov.

Et medlem af udvalget har, som det fremgår ovenfor, foreslået en overflytning af den generelle spillebestemmelse fra straffeloven til en speciallov.

Der henvises til afsnit 8.4.1 i betænkningen.

4.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan af de grunde, som udvalgets flertal har anført, tilslutte sig flertallets forslag om, at en lovliggørelse af offentligt pokerspil om penge sker ved en særlig lov, hvori fastsættes de nærmere regler om afholdelsen af sådant spil. Lovforslaget er i overensstemmelse hermed udformet som forslag til en særlig lov om offentligt hasardspil i turneringsform.

Det bemærkes, at Justitsministeriet i den forbindelse har noteret sig de anførte synspunkter om behovet for at overveje en mere generel justering af straffelovens regler om hasardspil.

4.3. Andre hasardspil end poker

4.3.1. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har fundet, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for yderligere at lovliggøre andre former for hasardspil end poker. Udvalget har herom anført, at poker i stigende omfang er blevet et populært spil, men der ses ikke at være en tilsvarende interesse for andre former for utilladt hasardspil.

Udvalget har imidlertid fundet, at et lovforslag om lovliggørelse af offentligt hasardspil bør indeholde en generel adgang til at tillade andre hasardspil i turneringsform, hvis de pågældende spil er egnede til at blive spillet inden for de rammer, som er fastlagt i udvalgets forslag om lovliggørelse af offentligt pokerspil i turneringsform. Der vil herved blive mulighed for i fremtiden at tillade andre hasardspil end poker, hvis tilsvarende hensyn måtte gøre sig gældende for disse hasardspil.

Udvalget har derfor foreslået, at justitsministeren efter forhandling med skatteministeren skal kunne bestemme, at der kan gives tilladelse til andre spil end poker, hvis det pågældende spil er egnet til at blive spillet i turneringsform.

Udvalget har anført, at der ved vurderingen af, om et spil er egnet til at blive spillet i turneringsform, skal foretages en afvejning af de generelle hensyn, der ligger bag den samlede spillelovgivning. Der skal således lægges vægt på, om det pågældende spil vil kunne varetages på en betryggende måde inden for de rammer, som ordningen giver. Der må navnlig lægges vægt på, hvor stor risiko det pågældende spil giver for spilleafhængighed, hvis spillet gennemføres i turneringsform efter lovens regler. Endvidere må der lægges stor vægt på, om det vil være muligt inden for ordningen at sikre, at spillet ikke anvendes til bedrageri, hvidvask af penge eller andre kriminelle formål. Endelig er det udvalgets opfattelse, at der ikke bør gives tilladelse til spil i turneringsform, hvis selve spillet kræver anvendelse af spilleteknisk udstyr som f.eks. roulettehjul eller elektronisk beregningsudstyr. Baggrunden herfor er, at udvalgets forslag om en ordning med hasardspil i turneringsform ikke indeholder bestemmelser om anvendelse og kontrol af sådant spilleteknisk udstyr.

Der henvises til afsnit 8.4.8 i betænkningen.

4.3.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag

Justitsministeriet kan af de grunde, som udvalget har anført, tilslutte sig udvalgets forslag om at bemyndige justitsministeren til efter forhandling med skatteministeren at tillade, at andre hasardspil end poker afvikles som hasardspil i turneringsform efter de foreslåede regler, hvis de pågældende spil er egnede til at blive spillet inden for disse regler.

Lovforslaget er med en teknisk ændring udformet i overensstemmelse med udvalget forslag.

Der henvises til lovforslagets § 1, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

5. Lovforslagets indhold

5.1. Turneringsform

5.1.1. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har foreslået, at der ved lov etableres mulighed for at tillade offentligt hasardspil, der spilles i turneringsform.

Efter udvalgets forslag skal der ved spil i turneringsform forstås, at flere deltagere spiller et antal enkeltspil om spillemærker (jetoner) eller point, og den eller de spillere, der efter afslutningen af alle enkeltspil i turne-

ringen opfylder på forhånd fastsatte kriterier for at vinde turneringen, vinder pengegevinster, som betales af en samlet turneringspulje, og som først udbetales efter turneringens afslutning. Turneringspuljen skal efter forslaget være finansieret ved indbetaling af ét indskud fra hver deltager inden turneringens start, og det er således efter forslaget ikke tilladt for deltagerne at indskyde yderligere pengebeløb undervejs i spillet.

De enkelte spil skal efter udvalgets forslag foregå således, at spillerne fysisk befinder sig samme sted, og selve spillet må ikke foregå ved hjælp af spilleteknisk udstyr som f.eks. computere eller anden elektronisk databehandling.

Udvalget har som begrundelse for forslaget anført, at turneringsformen vil kunne sikre en lavere omsætnings-hastighed i spillet og i øvrigt begrænse de økonomiske værdier, der omsættes. Turneringsformen vil således indebære, at der spilles mange spillerunder, men at der ikke tildeles eller udbetales gevinster i forbindelse med de enkelte spillerunder. Turneringsformen vil medføre, at der kun må indbetales ét samlet indskud i spillet inden turneringens start og kun må udbetales gevinster efter turneringens afslutning. Gevinster udbetales alene til vinderne af den samlede turnering, og det vil således ikke være muligt at trække sig ud af turneringen under afviklingen af turneringen og veksle eventuelle tilbageværende eller vundne spillemærker (jetoner) eller point til kontanter. En pokerturnering vil – afhængig af antallet af deltagere og spillerunder – kunne afvikles på en aften eller over flere dage. Turneringsformen vil således sænke omsætnings-hastigheden i spillet og dermed mindske risikoen for spilleafhængighed.

Der henvises til afsnit 8.4.2 i betænkningen.

5.1.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag

Justitsministeriet kan af de grunde, der er anført af udvalget, tilslutte sig udvalgets forslag om at tillade offentligt hasardspil i turneringsform.

Justitsministeriet er enig i, at de enkelte spil skal foregå således, at spillerne fysisk befinder sig samme sted, og at selve spillet ikke må foregå ved hjælp af spilleteknisk udstyr som f.eks. computere eller anden elektronisk databehandling. Ministeriet har fundet det rigtigst at foreslå, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse herom i lovforslaget.

Lovforslaget er med den nævnte ændring udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Der henvises til lovforslagets § 1 og § 5, stk. 2, samt bemærkningerne hertil.

5.2. Nærmere krav til den offentlige hasardspilturneringsform

5.2.1. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har generelt bemærket, at udvalget ved udformningen af forslaget om at etablere adgang til at spille hasardspil i turneringsform har søgt at finde en balance mellem på den ene side et regel- og kontrolsystem, der er egnet til at imødegå spilleafhængighed og misbrug af ordningen til svindel eller andre kriminelle formål, og på den anden side at etablere en ordening, der ikke er uforholdsmæssig kompliceret for arrangørerne af spillet og ikke kræver uforholdsmæssige ressourcer til det offentliges administration af ordningen.

5.2.1.1. Udvalget har foreslået, at der fastsættes et krav om, at der skal være mindst 10 deltagere i en offentlig pokerturnering.

Udvalget har herved lagt vægt på, at en pokerturnerings længde – og dermed omsætningshastigheden i spillet – afhænger af antallet af deltagere. En pokerturnering med meget få deltagere vil således kunne afgøres meget hurtigt, og gevinster vil som følge heraf også kunne udbetales forholdsvis hurtigt. Udvalget har derfor fundet, at der af hensyn til at nedbringe omsætningshastigheden i spillet må kræves et vist minimum af deltagere i den pågældende pokerturnering.

Udvalget har endvidere lagt vægt på, at der i lyset af de foreslåede regler om bevilling og kontrolforanstaltninger vil være knyttet et vist administrativt ressourceforbrug til administration af og tilsyn med offentlige pokerturneringer, jf. nærmere pkt. 5.5 nedenfor. Der må derfor forlanges spilleaktiviteter af et vist omfang for, at en sådan turnering med rimelighed kan afvikles.

5.2.1.2. Udvalget har foreslået, at der stilles krav om, at alle deltagere i spillet betaler ét samlet indskud til turneringspuljen, som maksimalt må udgøre 300 kr. Efter udvalgets forslag må der ikke opkræves eller indgå anden betaling fra deltagerne end indskuddet i turneringspuljen, og andre end deltagere i turneringen må ikke bidrage til turneringspuljen.

Udvalget har endvidere foreslået, at der stilles krav om, at turneringspuljen som udgangspunkt skal udbetales som gevinster til præmietagerne. Efter udvalgets forslag kan den samlede præmiesum således højst udgøres af beløbet i turneringspuljen. Udvalget har samtidig foreslået, at den samlede gevinst til en enkelt præmietager højst må udgøre halvdelen af turneringspuljen.

Et flertal i udvalget har foreslået, at turneringspuljen for en enkelt offentlig hasardspilturnering ikke må overstige 15.000 kr. Flertallets forslag vil indebære, at

der højst kan deltage 50 spillere i en hasardspilturnering, hvis indskuddet fra de enkelte spillere for den pågældende turnering er fastsat til 300 kr., mens der f.eks. vil kunne deltage 150 spillere i en hasardspilturnering, hvor indskuddet fra de enkelte spillere er fastsat til 100 kr. Flertallet har ved forslaget lagt vægt på, at en overgrænse for turneringspuljen på 15.000 kr. giver en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til at undgå spilleafhængighed samt kriminalitet og på den anden side hensynet til at imødekomme ønsket om at kunne spille offentligt hasardspil om penge inden for den foreslåede ordening, hvor spillet er reguleret og kontrolleret.

Et medlem af udvalget har foreslået, at turneringspuljen for en enkelt offentlig hasardspilturnering ikke må overstige 10.000 kr. Det pågældende medlems forslag vil indebære, at der højst kan deltage 33 spillere i en hasardspilturnering, hvis indskuddet fra de enkelte spillere for den pågældende turnering er fastsat til 300 kr., mens der f.eks. vil kunne deltage 100 spillere i en hasardspilturnering, hvor indskuddet fra de enkelte spillere er fastsat til 100 kr. Det pågældende medlem har ved sit forslag lagt vægt på, at to tredjedele af de faste turneringer, som blot Casino Copenhagen afholder, har en præmiepulje på 10.000 kr., og at kun en tredjedel har en højere præmiepulje.

Udvalget har anført, at de foreslåede regler om betaling af indskud, gevinsternes størrelse og turneringspuljens maksimale størrelse samlet skal sikre, at omsætningshastigheden i spillet holdes på et betryggende niveau, at den økonomiske tabsrisiko for den enkelte spiller i én turnering holdes på et niveau, som for langt de fleste borgere ikke vil udgøre et økonomisk problem, og at gevinsternes størrelse ikke overstiger et niveau, der vil virke urimeligt fristende for spillere med tendens til spilleproblemer. Endvidere skal betingelserne begrænse det beløb, der kan omsættes ved en offentlig hasardspilturnering, og dermed også begrænse mulighederne for at udnytte den foreslåede ordening til hvidvask af penge eller andre kriminelle formål.

Udvalget har anført, at kravet om, at der alene må betales ét samlet indskud pr. spiller, udelukker, at der kan afholdes en såkaldt rebuy-turnering, hvor det er muligt for spillerne at købe yderligere spillemærker (jetoner), mens turneringen afvikles. Udvalget har fundet, at sådant yderligere køb af spillemærker bør udelukkes af hensyn til at undgå, at deltagerne i turneringen f.eks. på grund af, at de bliver grebet af spillelidenskab under spillet, løber en yderligere økonomisk risiko under afviklingen af turneringen.

Endvidere har udvalget anført, at kravet om, at kun deltagerne i turneringen må bidrage til turneringspuljen,

først og fremmest skal sikre, at det ikke bliver muligt for enkelte personer, selskaber eller foreninger at finansiere gevinsterne og derved opnå mulighed for at hvidvaske (f.eks. ulovligt tjente) beløb.

Herudover har udvalget anført, at kravet om, at turneringspuljen som udgangspunkt skal udbetales som gevinst til præmietagerne, er udtryk for et princip om, at de indbetalte indskud i videst muligt omfang bør anvendes til gevinster.

Udvalget har dog foreslået, at eventuelle udgifter til dækning af umiddelbare omkostninger ved arrangementet (som f.eks. leje af lokale, udgifter til pengetransaktioner og regnskabsføring samt andre administrationsomkostninger) skal kunne trækkes af turneringspuljen. Udvalget har af hensyn til at sikre en rimelig gevinstandel fundet, at der bør fastsættes et loft, således at højst en fjerdedel af turneringspuljen må gå til dækning af sådanne umiddelbare omkostninger. Udvalget har endvidere i overensstemmelse med de grundlæggende hensyn bag den danske spillelovgivning fundet, at det ikke skal være muligt at tjene penge på at arrangere offentlige hasardspilturneringer og har derfor foreslået, at der ikke må beregnes vederlag eller lignende af turneringspuljen til arrangøren af den pågældende turnering.

5.2.1.3. Udvalget har foreslået, at alle betalinger til og fra turneringspuljen som udgangspunkt skal overføres mellem konti i pengeinstitutter eller kreditinstitutter for at sikre, at transaktionerne er kontrollerbare. Udvalget har ved dette forslag afvejet hensynet til at nedsætte omsætningshastigheden i spillet, hvilket modvirker spilleafhængighed, og hensynet til kontrol af de betalinger, der foretages i forbindelse med turneringerne, over for hensynet til at sikre, at spillet kan afvikles nemmest muligt for arrangører og deltagere. Det sidstnævnte hensyn er efter udvalgets opfattelse væsentligt for at modvirke, at spillerne søger at deltage i ulovligt spil frem for lovligt spil. Udvalget har dog fundet, at navnlig hensynet til at modvirke misbrug til kriminelle formål, herunder hvidvask af penge, gør det nødvendigt at indføre et krav om kontrollerbare betalinger fra den enkelte deltager.

Udvalget har i den forbindelse peget på, at penge- og realkreditinstitutter er omfattet af reglerne i hvidvaskloven, hvilket bl.a. indebærer, at de skal være opmærksomme på deres kunders aktiviteter, som på grund af deres karakter menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og at de skal have oplysninger om bl.a. kundernes navn, adresse samt CPR-nummer, CVR-nummer eller lignende samt opbevare sådanne identitetsoplysninger og visse oplysninger om transaktioner i 5 år.

Udvalget har som en undtagelse fra kravet om overførsel mellem konti i pengeinstitutter m.v. foreslået, at den ansvarlige bevillingshaver skal kunne foretage kontante betalinger fra turneringspuljen til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af en offentlig hasardspilturnering. Udvalget har herved lagt vægt på, at sådanne betalinger generelt må antages at angå mindre beløb, og at det vil være uforholdsmæssigt ressourcekrævende for arrangøren af turneringen, hvis sådanne betalinger, der f.eks. kan være til dækning af lokaleleje eller indkøb af spillekort, skulle ske ved kontooverførsel.

Udvalget har endvidere foreslået, at der etableres mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan tillade, at betalinger til og fra turneringspuljen sker på anden måde end de ovenfor nævnte betalingsmåder. Udvalget har anført, at dette forslag skal give mulighed for at tilpasse den foreslåede ordning til fremtidige betalingssystemer, der gør det lettere for arrangører og deltagere at afvikle spillet, men samtidig på tilsvarende måde som overførsler mellem konti i pengeinstitutter eller realkreditinstitutter gør det muligt at varetage hensyn til nedsættelse af omsætningshastigheden i spillet og til at modvirke misbrug af den foreslåede ordning til kriminelle formål, herunder hvidvask af penge.

5.2.1.4. Udvalget har anført den opfattelse, at det vil være for vidtgående at foretage en nøjere offentlig regulering af, hvorledes spillet i den enkelte turnering afvikles, og efter hvilke nærmere regler der skal spilles.

Udvalget har derfor ikke stillet forslag om sådanne regler. Udvalget har således f.eks. ikke foreslået regler om, hvorvidt der skal spilles med eller uden forhåndsindsatser, hvor mange præmietagere der må være i en turnering, eller hvilke krav der skal være opfyldt for at vinde en offentlig hasardspilturnering.

Der henvises til afsnit 8.4.3 i betænkningen.

5.2.2. *Justitsministeriets overvejelser og forslag*

Justitsministeriet er af de grunde, der er anført af udvalget, enig i, at der bør fastsættes et krav om, at der skal være mindst 10 deltagere i en offentlig pokerturnering.

Endvidere er Justitsministeriet enig i udvalgets forslag om, at der stilles krav om, at alle deltagere i en offentlig hasardspilturnering betaler ét samlet indskud til turneringspuljen, som højst må udgøre 300 kr., og at turneringspuljen – med undtagelse af visse udgifter til dækning af umiddelbare omkostninger ved hasardspilturneringen – skal udbetales som gevinster til præmietagerne.

Justitsministeriet er herudover enig i, at der ikke bør være mulighed for af turneringspuljen at udrede veder-

lag eller lignende til den ansvarlige bevillingshaver. Ministeriet finder det i den forbindelse rigtigst, at der i lovforslaget indsættes en udtrykkelig bestemmelse herom.

Justitsministeriet er også enig i udvalgets forslag om, at den samlede gevinst til en enkelt præmietager højst må udgøre halvdelen af turneringspuljen, og at højst en fjerdedel af turneringspuljen må gå til dækning af umiddelbare omkostninger ved den offentlige hasardspilturnering.

For så vidt angår den maksimale størrelse af turneringspuljen er Justitsministeriet enig i forslaget fra udvalgets flertal om, at der fastlægges en overgrænse på 15.000 kr. for turneringspuljen for en enkelt offentlig hasardspilturnering. Ministeriet har herved ud over de grunde, som udvalgets flertal har anført, lagt vægt på, at der efter ministeriets opfattelse – i lyset af, at den foreslåede ordning skal udgøre et realistisk alternativ til ulovligt udbudte hasardspil, og af de administrative foranstaltninger, som ordningen nødvendiggør – bør være mulighed for at holde offentlige hasardspilturneringer af en vis størrelse.

Justitsministeriet finder desuden, at der i visse tilfælde bør være mulighed for at holde offentlige hasardspilturneringer, hvor turneringspuljen ikke er begrænset til 15.000 kr. Baggrunden herfor er, at der vil kunne være et ønske om at kunne arrangere store offentlige hasardspilturneringer i tilfælde, hvor der måtte være en særlig anledning.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det – ud fra hensynet til at imødegå spilleafhængighed – være forsvarligt, at der holdes offentlige hasardspilturneringer, hvor der spilles om en større turneringspulje på mere end 15.000 kr., når dette kun kan ske i begrænset omfang efter tilladelse fra tilsynsmyndigheden.

Justitsministeriet foreslår på denne baggrund en bestemmelse, som gør det muligt for tilsynsmyndigheden i helt særlige tilfælde at meddele tilladelse til, at turneringspuljen overstiger 15.000 kr. Efter forslaget må en sådan tilladelse dog højst meddeles to gange årligt for en enkelt bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag om, at betalinger til og fra turneringspuljen som udgangspunkt skal overføres mellem konti i pengeinstitutter eller kreditinstitutter, men at der kan ske kontant betaling fra turneringspuljen til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af en offentlig hasardspilturnering.

Endelig er Justitsministeriet enig i, at det vil være for vidtgående at etablere en nøjere offentlig regulering af,

hvorledes spillet i den enkelte turnering skal afvikles, og efter hvilke nærmere regler der skal spilles.

Lovforslaget er med de nævnte ændringer udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 4 og 17-20 samt bemærkningerne hertil.

5.3. Bevilling til afvikling af offentlige hasardspilturneringer

5.3.1. Udvalgets overvejelser og forslag

5.3.1.1. Udvalget har foreslået, at der etableres en ordning, hvorefter personer, selskaber eller foreninger for indtil to år ad gangen kan bevilges adgang til at afvikle offentlige hasardspilturneringer på et nærmere angivet sted.

Udvalget har peget på, at det som argumenter for en sådan ordning kan anføres, at der ikke vil skulle gives tilladelse til den enkelte offentlige hasardspilturnering, hvilket vil være ressourcebesparende for det offentlige. Den foreslåede ordning vil endvidere medføre mindre administrativt arbejde for den ansvarlige bevillingshaver i forbindelse med afholdelsen af den enkelte turnering.

Udvalget har endvidere peget på, at det imod en sådan ordning kan anføres, at selve autorisationen af de pågældende personer, selskaber eller foreninger vil blive relativt ressourcekrævende for de myndigheder, der skal administrere autorisationsordningerne og føre tilsyn med, hvorledes de autoriserede udøver deres virksomhed.

Udvalget har dog fundet, at en autorisationsordning som den foreslåede vil være at foretrække frem for en ordning, hvor der skal meddeles tilladelse til hver enkelt turnering, som skal afholdes.

5.3.1.2. Udvalget har foreslået, at bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer skal kunne meddeles til en fysisk eller juridisk person, der skal være ansvarlig for afholdelsen af de pågældende turneringer. Den pågældende må efter forslaget ikke have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs, have betydelig forfalden gæld til det offentlige, være dømt for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af bevillingen til at afvikle offentlige hasardspilturneringer, eller i øvrigt have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil afvikle offentlige hasardspilturneringer på fuldt betryggende måde. Er den pågældende en fysisk person, skal den pågældende efter udvalgets forslag være fyldt 18 år og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Udvalget har anført, at disse betingelser svarer til de krav, der sædvanligvis stilles i anden lovgivning vedrørende virksomhed, hvortil der kræves bevilling, godkendelse, autorisation, beskikkelse eller lignende.

Udvalget har endvidere foreslået, at det som en betingelse for at opnå bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer kræves, at den pågældende ikke har en alkoholbevilling, der gælder for det sted, hvor den offentlige hasardspilturnering efter bevillingen skal afholdes. Udvalget har fundet, at den, der forestår afviklingen af offentlige hasardspilturneringer, ikke bør kunne opnå en erhvervsmæssig fortjeneste på at sælge øl og spiritus (stærke drikke) til de deltagende spillere og øvrige tilstedeværende ved den offentlige hasardspilturnering. Baggrunden for udvalgets forslag er, at det i overensstemmelse med de grundlæggende hensyn bag den danske spillelovgivning ikke bør være muligt at tjene penge på at afvikle offentlige hasardspilturneringer. Med henblik på at forebygge omgåelse af den foreslåede regel har udvalget tillige foreslået, at det skal være en betingelse for, at et selskab eller en forening kan opnå bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer, at selskabets eller foreningens bestyrelsesmedlemmer og ansatte ikke har en alkoholbevilling, der gælder for det sted, hvor hasardspilturneringen efter bevillingen skal afholdes.

Efter udvalgets forslag skal myndighederne ved afgørelsen af, om en konkret person, et selskab eller en forening kan tildeles bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer, foretage en vurdering af, om den pågældende må antages at kunne forestå hasardspilturneringer på betryggende måde. Der skal således foretages en vurdering ikke alene af, om ansøgeren opfylder betingelserne for at få en bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer, men også om den pågældende kan antages at ville kunne sikre opfyldelsen af de krav, der stilles i forbindelse med afholdelsen af de enkelte turneringer. Der må derfor foretages en mere generel vurdering af ansøgerens evner til og muligheder for at gennemføre den offentlige hasardspilturnering inden for lovens rammer. Udvalget har anført, at der i denne vurdering f.eks. vil kunne indgå oplysninger om, at den pågældende har kendskab til og erfaringer med det pågældende hasardspil, at den pågældende er bekendt med reglerne for afvikling af offentlige hasardspilturneringer, at den pågældende har erfaringer med at tilrettelægge offentlige arrangementer, at den pågældende har erfaringer med at lave regnskaber m.v., og at den pågældende har medhjælpere, der vil kunne medvirke ved afvikling af offentlige hasardspilturneringer. Endvidere vil erfaringer fra tidligere offentlige hasardspilturneringer, som den pågældende har været ansvarlig for,

efter udvalgets forslag kunne indgå i vurderingen af, om den pågældende kan bevilges adgang til at afvikle offentlige hasardspilturneringer.

5.3.1.3. Udvalget har foreslået, at bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer begrænses til et bestemt sted (typisk en nærmere angiven adresse), og at der inden for bevillingen må afvikles højst fem turneringer ugentligt på det pågældende sted.

Udvalget har anført, at begrænsningen af bevillingen til et bestemt sted og højst fem turneringer ugentligt skal sikre, at antallet af bevillinger til at afvikle offentlige hasardspilturneringer holdes på et passende niveau inden for det pågældende geografiske område. Det skal således ved vurderingen af, om der skal meddeles bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer, sikres, at der er en passende spredning af de offentlige hasardspilturneringer, der afholdes i området. Den geografiske spredning af offentlige hasardspilturneringer må fastlægges ud fra en række faktorer, herunder navnlig områdets størrelse, befolkningstætheden og hensynet til på den ene side at imødekomme interessen for at deltage i offentlige hasardspilturneringer og på den anden side at imødegå spilleafhængighed.

Udvalget har endvidere anført, at det ved forslaget forudsættes, at der ved vurderingen af, om der skal meddeles bevilling, endvidere vil kunne tages hensyn til, om det sted, hvortil bevillingen ønskes knyttet, vil være egnet til at afvikle det offentlige hasardspil. Der vil f.eks. kunne gives afslag på bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer på steder, hvor et sådant arrangement vil være til gene eller vil kunne virke stødende (ordenshensyn).

Der henvises til afsnit 8.4.4 i betænkningen.

5.3.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag

Justitsministeriet er enig i udvalgets forslag om, at der etableres en autorisationsordning, hvorefter personer, selskaber eller foreninger for indtil to år ad gangen kan bevilges adgang til at afvikle offentlige hasardspilturneringer på et nærmere angivet sted.

Justitsministeriet finder i lighed med udvalget også, at der bør etableres offentlig kontrol med, hvilke personer, selskaber eller foreninger der får adgang til at afvikle offentlige hasardspilturneringer. En sådan bevillingsordning, hvorved der udøves kontrol med, hvem der må arrangere offentligt hasardspil i turneringsform, vil efter ministeriets opfattelse kunne skabe større sikkerhed for, at sådant hasardspil afvikles på betryggende måde. Samtidig vil en autorisationsordning efter ministeriets opfattelse være mindre ressourcekrævende for såvel arrangørerne af offentlige hasardspilturneringer som

det offentlige end en ordning, hvor der skal meddeles tilladelse til de enkelte offentlige hasardspilturneringer. Herudover finder Justitsministeriet, at en autorisationsordning vil kunne sikre, at der er offentlig styring af, hvor mange offentlige hasardspilturneringer der afholdes, jf. nærmere nedenfor.

Justitsministeriet er endvidere enig i de betingelser, som udvalget har foreslået for opnåelse af bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. Ministeriet kan i den forbindelse tilslutte sig udvalgets synspunkt om, at myndighederne ved afgørelse om tildeling af bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer skal foretage en mere generel vurdering af ansøgerens evner til og muligheder for at gennemføre hasardspilturneringen inden for lovforslagets rammer, jf. pkt. 5.3.1.2 ovenfor.

Justitsministeriet er også enig i udvalgets forslag om at begrænse bevillinger til at afvikle offentlige hasardspilturneringer til et bestemt sted, og at antallet af turneringer på det enkelte sted begrænses. Ministeriet kan i den forbindelse tilslutte sig udvalgets synspunkt om, at antallet af bevillinger skal holdes på et passende niveau inden for det pågældende geografiske område.

Justitsministeriet finder, at der ved autorisationsordningen generelt bør foretages en offentlig styring af, hvor mange offentlige hasardspilturneringer der afholdes. En sådan offentlig styring af antallet af bevillinger – og dermed antallet af offentlige hasardspilturneringer – bør efter ministeriets opfattelse ske på baggrund af de generelle hensyn, der ligger til grund for den samlede spillelovgivning, herunder hensyn til at undgå spilleafhængighed og kriminalitet. Det samlede antal bevillinger til at afvikle offentlige hasardspilturneringer bør således holdes på et passende niveau, der sikrer, at antallet af offentlige hasardspilturneringer på landsplan eller i det pågældende geografiske område – og dermed spilleforbruget – får et moderat omfang. Det vil være op til tilsynsmyndigheden løbende at vurdere, hvilket niveau omfanget af offentlige hasardspilturneringer skal have.

Et muligt skøn, som dog er forbundet med betydelig usikkerhed, kan være, at der vil være grundlag for ca. 10.000 offentlige pokerturneringer årligt på landsplan. På den baggrund er det nærliggende at forvente, at der i de kommende år vil blive meddelt ca. 20 bevillinger på landsplan, hvor bevillingen udnyttes fuldt ud, dvs. at der afholdes fem turneringer ugentligt i henhold til bevillingen, og yderligere ca. 130 bevillinger, inden for hvilke antallet af turneringer begrænses. Det vil imidlertid være op til tilsynsmyndigheden i lyset af de ovenfor omtalte hensyn løbende at vurdere, hvilket niveau omfanget af offentlige hasardspilturneringer skal have, og det an-

førte skøn vil derfor ikke være udtryk for en bindende ramme.

Justitsministeriet er enig i udvalgets forudsætning om, at der ved vurderingen af, om der skal meddeles bevilling, vil kunne tages hensyn til, om det sted, som bevillingen skal gælde for, vil være egnet til at afvikle det offentlige hasardspil. Bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform bør således ikke meddeles for steder, hvor f.eks. ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn taler imod dette. Justitsministeriet forudsætter i den forbindelse, at forslaget ikke berører en ejers beføjelser til at forbyde nærmere angivne aktiviteter, herunder hasardspil, på sin ejendom eller offentlige institutioners adgang til at forbyde sådanne aktiviteter på institutionens område. En institution – f.eks. en skole eller et fængsel – vil således i medfør af de almindelige regler, der gælder for institutionen, konkret eller generelt kunne forbyde, at en offentlig hasardspilturnering finder sted på institutionen, uanset at der tidligere måtte være meddelt bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på det pågældende sted.

Justitsministeriet har på baggrund af ministeriets overvejelser om den samlede styring af antallet af offentlige hasardspilturneringer udformet lovforslaget således, at det præciseres, at det i forbindelse med den enkelte bevilling skal fastlægges, hvor mange turneringer der må afholdes på det sted, hvortil bevillingen er knyttet. Det er samtidig fastholdt, at der højst må afholdes fem turneringer om ugen inden for en bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Lovforslaget er med den nævnte ændring og enkelte tekniske ændringer udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 6-12 og bemærkningerne hertil.

5.4. Krav til deltagerne og den ansvarlige bevillingshaver

5.4.1. Udvalgets overvejelser og forslag

5.4.1.1. Udvalget har foreslået, at deltagere i offentligt hasardspil i turneringsform skal være fyldt 18 år, og at personer under 18 år slet ikke må få adgang til det sted, hvor en offentlig hasardspilturnering finder sted. I overensstemmelse med de principper, der gælder på kasinoområdet, har udvalget fundet, at kun voksne personer bør kunne deltage i hasardspil i turneringsform, da der må kræves en vis sikkerhed for, at spillerne er tilstrækkeligt modne til at overskue konsekvenserne af sådant spil om penge.

Udvalget har ved forslaget forudsat, at hasardspil i turneringsform er offentligt, og at alle, der opfylder be-

tingelserne herfor, derfor bør have adgang til at deltage i en turnering. Udvalget har imidlertid fundet, at det må overlades til den ansvarlige bevillingshaver at afgøre, om enkeltpersoner skal nægtes adgang til at deltage i eller bortvises fra et arrangement. Dette vil f.eks. kunne være aktuelt i tilfælde, hvor bevillingshaveren har grund til at formode, at en person snyder under spillet eller opfører sig i strid med almindelige ordensregler. Udvalget har imidlertid anført, at det i tilfælde, hvor en beslutning om at udelukke en konkret person fra en offentlig hasardspilturnering, er i strid med lovgivningen, vil ligge inden for tilsynsmyndighedens beføjelser at undersøge, hvorvidt tilladelse til afholdelse af turneringen kan opretholdes. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den ansvarlige bevillingshaver udelukker personer, der står uden for en given personkreds – f.eks. bevillingshaverens bekendte – eller det kan formodes, at der er tale om et pro forma-arrangement, der i realiteten dækker over ulovlige aktiviteter.

5.4.1.2. Udvalget foreslår, at den ansvarlige bevillingshaver skal være til stede i de lokaler, hvor den offentlige hasardspilturnering finder sted, så længe der spilles, og at den ansvarlige bevillingshaver i samme tidsrum ikke må beskæftige sig med andet end afviklingen af turneringen. Udvalget har anført, at formålet hermed er at sikre, at den ansvarlige bevillingshaver kan varetage sit ansvar for, at spillet foregår efter de foreslåede regler. Hvis den ansvarlige bevillingshaver er et selskab eller en forening (juridisk person), skal en repræsentant for selskabet eller foreningen i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser være på stedet, så længe der spilles.

Udvalget har endvidere foreslået, at den ansvarlige bevillingshaver, eller hvis der er tale om et selskab eller en forening repræsentanten herfor, ikke må deltage i spillet. Baggrunden herfor er, at udvalget har fundet, at der vil kunne opstå interessekonflikter, hvis den ansvarlige bevillingshaver eller dennes repræsentant deltager i spillet og dermed har interesse i spillets udfald.

Der henvises til afsnit 8.4.6 i betænkningen.

5.4.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag

Justitsministeriet kan af de grunde, som udvalget har anført, tilslutte sig udvalgets forslag om at fastsætte et alderskrav på 18 år for deltagelse i og tilstedeværelse ved en offentlig hasardspilturnering. Ministeriet er i den forbindelse enig i de synspunkter, som udvalget i øvrigt har anført om nægtelse af adgang til at være til stede ved offentlige hasardspilturneringer.

Endvidere kan Justitsministeriet af de grunde, som udvalget har anført, tilslutte sig udvalgets forslag om, at den ansvarlige bevillingshaver, eller hvis der er tale om

et selskab eller en forening en repræsentant herfor, så længe der spilles, skal være til stede i de lokaler, hvor den offentlige hasardspilturnering finder sted, og at han eller hun ikke må beskæftige sig med andet end afviklingen af turneringen og ikke må deltage i spillet.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Der henvises til lovforslaget §§ 2-3 og 16 samt bemærkningerne hertil.

5.5. Tilsyn og kontrol

5.5.1. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har foreslået en række regler med henblik på at sikre, at offentligt hasardspil i turneringsform foregår på betryggende måde og ikke misbruges f.eks. til bedrag af spillere eller offentlige myndigheder, hvidvask af penge eller andre kriminelle formål.

5.5.1.1. Udvalget har foreslået, at den bevillingshaver, der er ansvarlig for en given offentlig hasardspilturnering, skal underrette tilsynsmyndigheden om det tidspunkt, hvor turneringen finder sted, senest 14 dage, inden turneringen begynder.

Udvalget har endvidere foreslået, at den ansvarlige bevillingshaver, inden der gives mulighed for tilmelding til den offentlige hasardspilturnering, skal udforme en redegørelse for spillereglerne og præmiesummerne ved hver enkelt turnering. Redegørelsen skal efter forslaget meddeles dem, der begærer det. Udvalget har anført, at det herved sikres, at der både for deltagere og myndigheder er klarhed om, hvilke regler spillet skal følge, og hvorledes gevinsterne skal fordeles mellem præmieta-gerne.

Udvalget har også foreslået, at den ansvarlige bevillingshaver ved deltagerens tilmelding til en offentlig hasardspilturnering skal registrere oplysninger om deltagerens navne, adresser og fødselsdatoer. Ved deltagerens ankomst til arrangementet skal den ansvarlige bevillingshaver efter forslaget kontrollere deltagerens identitet og sikre, at ingen, der ikke er tilmeldt arrangementet, kan deltage.

Udvalget har herudover foreslået, at den bevillingshaver, der er ansvarlig for en offentlig hasardspilturnering, skal foretage bogføring og udfærdige et regnskab, hvoraf de enkelte pengetransaktioner til og fra turneringspuljen med angivelse af dato for transaktionerne skal fremgå. Sammen med regnskabet skal opbevares oplysninger om samtlige deltagers navn, adresse og fødselsdato samt den ovenfor nævnte redegørelse for spillereglerne og præmiesummerne for den pågældende

turnering. De nævnte oplysninger skal opbevares i 5 år og på forlangende udleveres til tilsynsmyndigheden.

Udvalget har anført, at formålet med disse regler er at sikre, at det er muligt for myndighederne at kontrollere, hvem der deltager i spillet, og at sikre, at turneringen ikke er et pro forma-arrangement, som f.eks. misbruges til hvidvask af penge.

5.5.1.2. Udvalget har foreslået, at tilsynsmyndigheden uden retskendelse skal have adgang til de lokaler, hvori arrangementet afholdes, eller som benyttes af den ansvarlige bevillingshaver eller dennes medhjælpere. Udvalget har endvidere foreslået, at tilsynsmyndigheden skal have adgang til alle oplysninger om den offentlige hasardspilturnering, den ansvarlige bevillingshaver, dennes medhjælpere og deltagerne (spillerne), som er nødvendige for at varetage tilsynet med disse.

Udvalget har fundet, at kontrolbesøg på stedet vil være nødvendigt for at kunne foretage en effektiv kontrol af, hvorledes offentlige hasardspilturneringer afvikles. Myndighederne vil ved sådanne kontrolbesøg kunne kontrollere, at arrangementet rent faktisk finder sted og gennemføres i overensstemmelse med lovgivningen og den tilladelse, der er givet. Det vil f.eks. kunne kontrolleres, om reglerne om, at der ikke må indskydes yderligere penge i spillet under turneringen, overholdes, og om de anmeldte spillere er til stede ved arrangementet.

Udvalget har endvidere fundet, at det ikke vil være muligt at gennemføre en tilsvarende effektiv kontrol af, hvorledes den offentlige hasardspilturnering gennemføres, ved hjælp af mindre indgribende beføjelser. Udvalget har lagt vægt på, at offentlige hasardspilturneringer typisk vil blive afholdt i lokaler, der ikke anvendes til privat beboelse eller lignende.

Udvalget har herudover foreslået, at overtrædelse af reglerne for afvikling af arrangementet straffes med bøde. Udvalget har også foreslået, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

5.5.1.3. Udvalget har anført, at det ikke har taget stilling til, hvilke myndigheder der konkret skal varetage tilsyn og kontrol med den foreslåede ordning for lovliggørelse af offentligt hasardspil i turneringsform. Baggrunden for dette er, at afgørelsen af dette spørgsmål har betydning for ressortfordelingen mellem Skatteministeriet og Justitsministeriet samt ressourcefordelingen mellem disse ministerier. Spørgsmålet om, hvilke myndigheder der for det offentlige skal varetage tilsyn og kontrol med den foreslåede ordning, må efter udvalgets opfattelse afgøres af de berørte ministerier.

Der henvises til afsnit 8.4.7 i betænkningen.

5.5.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag

Justitsministeriet kan af de grunde, som udvalget har anført, tilslutte sig udvalgets forslag om underretning af tilsynsmyndigheden om afholdelse af de enkelte offentlige hasardspilturneringer, udfærdigelse af en redegørelse for spilleregler og præmieberegning, registrering af deltagerne i den offentlige hasardspilturnering samt udfærdigelse af og opbevaring af regnskab for den enkelte offentlige hasardspilturnering.

Justitsministeriet kan endvidere af de grunde, som udvalget har anført, tilslutte sig udvalgets forslag om at give tilsynsmyndigheden adgang til at foretage husundersøgelse, indhentelse af nødvendige oplysninger til brug for kontrollen med den foreslåede ordning og straf for overtrædelse af loven.

Lovforslaget er med enkelte tekniske ændringer udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 13-15, 21-24 og 26 samt bemærkningerne hertil.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilken myndighed der skal varetage administration af, herunder tilsyn og kontrol med, den foreslåede ordning med offentligt hasardspil i turneringsform, foreslår Justitsministeriet i lighed med udvalget en bestemmelse om, at justitsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan bemyndige en statslig myndighed under denne minister til at udøve de beføjelser, der efter lovforslaget skal tillægges tilsynsmyndigheden.

Det er hensigten at udnytte den foreslåede bestemmelse til efter nærmere forhandling med skatteministeren at henlægge tilsynsmyndigheden til Spillemyndigheden under Skatteministeriet.

Der henvises til lovforslagets § 25 og bemærkningerne hertil.

5.6. Beskatning af offentligt hasardspil i turneringsform

5.6.1. Udvalgets overvejelser

5.6.1.1. Udvalget har peget på, at gevinster fra spil vil blive indkomstbeskattet, hvis der ikke i lovgivningen er gjort undtagelse herfra. Som det fremgår af pkt. 3.2.8 ovenfor, gælder der for en række spil særlige regler om afgift af gevinsterne fra det pågældende spil, således at gevinsterne til gengæld ikke indkomstbeskattes.

Udvalget har opstillet nogle mulige modeller for at afgiftsbelægge offentligt hasardspil i turneringsform. Udvalget har imidlertid ikke taget stilling til, om der skal indføres afgift i forbindelse med offentligt hasardspil i turneringsform.

Udvalget har foreslået, at der gives bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for

behandling af ansøgning om bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer.

Der henvises til afsnit 8.4.5 i betænkningen.

5.6.1.2. Udvalget har i forbindelse med sine overvejelser anført, at det er væsentligt, at det i forbindelse med en lovgivning af offentligt pokerspil om penge alvorligt overvejes at afsætte ressourcer til imødegåelse af de problemer, som spil om penge medfører. Det er efter udvalgets opfattelse en samfundsmæssig opgave at sikre imødegåelse af sådanne problemer, herunder at understøtte såvel forebyggelse som behandling af spilleafhængighed.

Udvalget har imidlertid også anført, at den ordning, som udvalget har foreslået, alene giver mulighed for at omsætte penge i mindre omfang. Ordningen ville derfor efter udvalgets opfattelse kun kunne give et ubetydeligt afkast til understøttelse af forebyggelse og behandling af spilleafhængighed, hvis der f.eks. blev opkrævet en afgift af spillet til staten. Udvalget har derfor ikke stillet forslag om at indføre en afgift med henblik på at understøtte sådanne forebyggelses- eller behandlingsforanstaltninger.

Der henvises til afsnit 8.2.4. i betænkningen.

5.6.2. Justitsministeriets overvejelser og forslag

Lovforslaget indeholder ikke regler om en særlig afgift af gevinster fra de offentlige hasardspilturneringer, der afvikles efter den foreslåede ordning. Gevinster vundet ved en af de foreslåede offentlige hasardspilturneringer vil derfor efter de gældende regler være skattepligtig som personlig indkomst, jf. pkt. 3.2.8 ovenfor. Der vil være tale om B-indkomst, som den pågældende skal selvangive.

Da det på nuværende tidspunkt ikke er muligt mere præcist at forudsige omfanget af den foreslåede ordning med offentlige hasardspilturneringer, skønnes det ikke hensigtsmæssigt på det foreliggende grundlag at indføre en særlig afgift af gevinsterne fra offentlige hasardspilturneringer.

Regeringen har igangsat mere generelle overvejelser om den fremtidige regulering af spilleområdet, og en eventuel fremtidig ændring af gevinstbeskatningen af offentligt hasardspil vil indgå i disse overvejelser.

For så vidt angår spørgsmålet om en eventuel særlig afgift med henblik på understøttelse af forebyggelse og behandling af spilleafhængighed er Justitsministeriet enig med udvalget i, at den foreslåede ordning kun vil kunne give et ubetydeligt afkast til et sådant formål. Lovforslaget indeholder derfor i lighed med udvalgets lovudkast ikke forslag om en sådan særlig afgift.

Regeringen er imidlertid opmærksom på spørgsmålet om afsættelse af midler til imødegåelse af de problemer, som spil om penge medfører. Som det fremgår ovenfor, har regeringen igangsat overvejelser om den fremtidige regulering af spilleområdet, herunder om en delvis liberalisering af visse dele af spilleområdet. I disse overvejelser vil spørgsmålet om tildeling af midler til forebyggelse og behandling af spilleafhængighed tillige indgå.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

6.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget indebærer, at det fremover bliver muligt lovligt at afvikle offentlige pokerturneringer. Afviklingen kræver en bevilling. Den bevillingsudstedende myndighed skal endvidere foretage tilsyn og kontrol med offentlige pokerturneringer rundt om i landet.

Administration af ordningen skønnes at medføre merudgifter for det offentlige på 2,4 mio. kr. i 2010 og herefter 1,8 mio. kr. årligt. Merudgifterne vil blive indarbejdet på de årlige bevillingslove.

Lovforslaget indeholder bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for behandling af ansøgninger om bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer. Det er hensigten at udnytte bemyndigelsen.

Gevinster fra offentlige pokerturneringer er indkomstbeskattede. Det skønnes, at det samlede skatteprovenu som følge af ordningen vil udgøre ca. 11 mio. kr. årligt.

Forslaget forventes ikke at indebære økonomiske konsekvenser for kommuner eller regioner.

6.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.3. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

6.4. Administrative konsekvenser for borgerne

Den foreslåede ordning indebærer, at borgere, der ønsker at arrangere offentligt hasardspil i turneringsform, vil skulle have bevilling. I den forbindelse vil den pågældende ansøger blive bedt om at afgive oplysninger om sig selv og eventuelle medhjælpere til tilsynsmyndigheden.

Endvidere vil den ansvarlige bevillingshaver i forbindelse med de enkelte offentlige hasardspilturneringer skulle opfylde de forpligtelser, der er opstillet for ansvarlige bevillingshavere i lovforslaget. Den ansvarlige

bevillingshaver skal således generelt under afviklingen af den offentlige hasardspilturnering være til stede og udføre tilsyn og kontrol med, at turneringen afvikles i overensstemmelse med de foreslåede regler. Den ansvarlige bevillingshaver skal endvidere bl.a. udfærdige spilleregler m.v., registrere de deltagende spilleres identitet og kontooplysninger, udøve adgangskontrol samt udfærdige og opbevare regnskab m.v. for turneringen.

6.5. Forholdet til EU-retten

EF-Domstolen har i sin praksis fastslået, at spil kan være omfattet af artikel 43 og artikel 49 i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab. EF-Domstolen har endvidere fastslået, at nationale foranstaltninger, der kan hæmme udøvelsen af de ved EF-traktaten sikrede grundlæggende friheder eller gøre udøvelsen heraf mindre tiltrækkende, skal være retligt og faktisk ikke-diskriminerende, være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, være egnede til at sikre virkeliggørelsen af det formål, de forfølger, og ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

Den foreslåede ordning indebærer, at det bliver muligt efter særlig bevilling at afvikle offentlige hasardspilturneringer. Som det fremgår af pkt. 5.2.1.2 og 5.2.2 ovenfor, foreslås ordningen indrettet således, at der ikke vil kunne skabes et økonomisk overskud på selve spillet. Det vil således efter lovforslaget ikke være muligt for private at tjene penge på selve spillet.

Som det fremgår af pkt. 4.1 ovenfor, skal den foreslåede ordning sikre, at de offentlige hasardspilturneringer, der tillades, foregår på en måde, som er i overensstemmelse med de hensyn, der generelt varetages ved spillelovgivningen. Blandt disse er ved udformningen af lovforslaget først og fremmest indgået hensynet til at begrænse spilleafhængighed og misbrug af spil til hvidvask af penge, bedrageri eller andre kriminelle formål. Endvidere er hensynet til at begrænse privat indtjening ved udbud af spil om penge indgået.

De nævnte hensyn er efter Justitsministeriets opfattelse i overensstemmelse med de hensyn, som efter EF-Domstolens praksis lovligt kan varetages inden for traktatens rammer. Den ordning, der foreslås, giver mulighed for, at enhver fysisk eller juridisk person, der opfylder de foreslåede betingelser herfor, uanset den pågældendes nationalitet eller bopæl kan opnå bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer. Ordningen

indebærer således ikke forskelsbehandling af danske statsborgere og borgere i andre lande i Den Europæiske Union. Endvidere er den ordning, der foreslås, efter Justitsministeriets opfattelse egnet, nødvendig og forholdsmæssig i forhold til varetagelsen af de ovenfor nævnte hensyn til bekæmpelse af spilleafhængighed og misbrug af spil til hvidvask af penge, bedrageri eller andre kriminelle formål samt begrænsning af den private indtjening ved udbud af spil om penge. Der henvises til pkt. 5 ovenfor, hvori de enkelte foranstaltninger i forbindelse med den foreslåede ordning er begrundet nærmere.

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at den foreslåede ordning, hvorefter der i begrænset omfang gives mulighed for offentligt hasardspil i turneringsform om penge, er i overensstemmelse med de principper, der følger af EF-traktaten og EF-Domstolens praksis på spilleområdet.

7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1499/2009 om offentligt hasardspil i turneringsform og det heri indeholdte lovudkast fra Udvalget om Hasardspil. Betænkningen med lovudkast har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenterne for byretterne, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af beskikkede advokater, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Dansk Erhverv, Dansk Casinoforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Akademikernes Centralorganisation, Dansk Poker Union, Dansk Poker Forbund, Center for Ludomani, Finansrådet, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Forbrugerrådet, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af Børne- og Kulturchefer og Foreningen af Socialchefer i Danmark.

8. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
--	--	---------------------------------------

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget skønnes at medføre et skatteprovenu på ca. 11 mio. kr. årligt.	Udgifterne til administration af lovforslaget skønnes at udgøre 2,4 mio. kr. i 2010 og herefter 1,8 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udgifterne til administration af lovforslaget skønnes at udgøre 2,4 mio. kr. i 2010 og herefter 1,8 mio. kr. årligt.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Borgere, der ønsker at arrangere offentlige hasardspilturneringer, vil skulle have bevilling. Endvidere vil den ansvarlige bevillingshaver i forbindelse med de enkelte offentlige hasardspilturneringer skulle opfylde de forpligtelser, der er opstillet for ansvarlige bevillingshavere i lovforslaget.
Forholdet til EU-retten	Justitsministeriet finder, at den foreslåede ordning er i overensstemmelse med de principper, der følger af EF-traktaten og EF-Domstolens praksis på spilleområdet. Der henvises til pkt. 6.5 ovenfor.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Efter det foreslåede *stk. 1* kan poker afvikles som offentligt hasardspil i turneringsform efter reglerne i loven.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for at spille pokerspil, der hidtil har været omfattet af straffelovens §§ 203 og 204. Efter straffelovens § 203 er det strafbart at søge erhverv ved bl.a. hasardspil, der ikke ifølge særlig bestemmelse er tilladt, eller at fremme sådant spil. Efter straffelovens § 204 er det strafbart på offentligt sted at yde husrum til, foranstalte eller deltage i utilladt hasardspil. Lige med offentligt sted anses foreningslokaler, når enten enhver eller enhver af en vis samfundsklasse som regel kan opnå optagelse i foreningen, eller utilladt hasardspil indgår i foreningens formål, eller der erlægges særlig betaling for deltagelse i spillet. Efter disse bestemmelser er bl.a. offentligt pokerspil om penge i turneringsform blevet anset for strafbart, jf. nærmere pkt. 3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det er ikke hensigten i øvrigt at ændre den gældende retstilstand med forslaget. Poker vil således også fremover kunne spilles i former, der hidtil ikke har været omfattet af det strafbare område efter straffeloven og den øvrige spillelovgivning, uden at de foreslåede regler i lovudkastet skal finde anvendelse.

Poker er et kortspil, som i almindelighed gennemføres ved en række spillerunder. Poker kan fortsætte inden for en fastsat tid, indtil spillerne enes om at slutte, eller indtil kun én spiller er tilbage i spillet. Hver spiller skal søge at danne en pokerhånd af fem kort. I nogle pokervarianter kan spilleren udvælge sine fem kort fra et større antal kort, således at f.eks. åbne kort på bordet kan indgå i spillernes pokerhånd.

En spillerunde består af et antal på hinanden følgende budrunder, hvor spillerne satser på, at de hver især har eller i løbet af spillerunden opnår den bedste pokerhånd, eller at de gennem deres spil, herunder navnlig deres afgivelse af bud, kan få de øvrige spillere til at trække sig ud af spillet. Der kan spilles med forhåndsindsatser (på engelsk "antes" eller "blinds"), som indebærer, at alle eller visse af spillerne er tvunget til at gøre indsatser, før spillerunden overhovedet er startet. Spillerne placerer

deres indsatser på spillebordet, og indsatserne bliver dermed en del af puljen. En spiller kan på ethvert tidspunkt trække sig ud af spillet, men taber derved sin indsats i den pågældende spillerunde.

Spillerunden slutter, enten når der kun er én spiller tilbage i spillet, eller når spillerne efter den sidste budrunde viser deres lukkede kort (på engelsk ”showdown”). I givet fald vinder den spiller, der har den bedste pokerhånd, puljen. De vindende hænder vil typisk udgøres af følgende kortkombinationer, der her anføres efter rangfølge: Royal flush (es, konge, dame, knægt og tier i samme kulør), straight flush (fem kort i samme kulør i sammenhængende talrækkefølge), fire ens (fire kort af samme værdi), fuldt hus (tre kort af samme værdi sammen med to andre kort af samme værdi), flush (fem kort i samme kulør), straight (fem kort i sammenhængende talrækkefølge), tre ens (tre kort af samme værdi), to par (to kort af samme værdi sammen med to andre kort af samme værdi) og et par (to kort af samme værdi). Har to vindende spillere lige gode kort, deles puljen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 6.2 i betænkningen, hvori en række forskellige pokervarianter er nærmere beskrevet.

Efter forslaget skal der ved spil i turneringsform forstås, at flere deltagere spiller et antal enkeltspil om spillemærker (jetoner) eller point, og den eller de spillere, der efter afslutningen af alle enkeltspil i turneringen opfylder på forhånd fastsatte kriterier, vinder pengegevinster, som betales af en samlet turneringspulje, og som først udbetales efter turneringens afslutning. Turneringspuljen skal være finansieret ved indbetaling af ét indskud fra hver deltager inden turneringens start, og det er således ikke tilladt for deltagerne at indskyde yderligere pengebeløb undervejs i spillet. De enkelte spil skal foregå således, at spillerne fysisk befinder sig samme sted. Der henvises til pkt. 5.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 2*, at justitsministeren efter forhandling med skatteministeren kan bestemme, at andre hasardspil end poker kan afvikles som offentligt hasardspil i turneringsform efter reglerne i loven.

Det forudsættes ved forslaget, at justitsministeren, forinden sådan bestemmelse træffes, foretager høring af relevante aktører på området, herunder f.eks. organisationer, der repræsenterer spillere af det pågældende spil, kasinoerne og eksperter i spilleafhængighed. På dette grundlag vil justitsministeren efter forhandling med skatteministeren skulle foretage en vurdering af, om det pågældende spil er egnet til at blive spillet i turneringsform. Der henvises til pkt. 4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i forbindelse med beslutningen om at tillade, at andre hasardspil end poker kan afvikles som offentligt hasardspil i turneringsform, skal kunne fastsættes regler om fravigelse af § 4 og § 5, stk. 1. Det vil således f.eks. kunne bestemmes, at et hasardspil vil kunne afvikles offentligt i turneringsform med færre end 10 deltagende spillere.

Til kapitel 2

Til § 2

Det foreslås, at de deltagende spillere i en offentlig hasardspilturnering skal være fyldt 18 år. Bestemmelsen vil indebære, at den ansvarlige bevillingshaver skal sikre, at de personer, der deltager i en offentlig hasardspilturnering, opfylder alderskravet. Som det fremgår af den foreslåede § 15, skal den ansvarlige bevillingshaver ved spillernes tilmelding til den offentlige hasardspilturnering registrere bl.a. spillernes fødselsdato, og enhver tilstedeværende ved arrangementet skal på begæring fra den ansvarlige bevillingshaver eller tilsynsmyndigheden forevise legitimation.

Der henvises til pkt. 5.4.1.1 og 5.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 3

Det foreslås, at kun personer, der er fyldt 18 år, må gives adgang til de lokaler, hvori en offentlig hasardspilturnering finder sted. Dette omfatter ikke alene de lokaler, hvor selve spillet finder sted, men også andre lokaler, som i forbindelse med den offentlige hasardspilturnering benyttes af den ansvarlige bevillingshaver eller dennes medhjælpere. Bestemmelsen vil indebære, at den ansvarlige bevillingshaver skal sikre, at de personer, der gives adgang til de lokaler, hvori den offentlige hasardspilturnering finder sted, er fyldt 18 år. Bestemmelsen forudsætter således, at der af den ansvarlige bevillingshaver føres tilsyn hermed under afviklingen af arrangementet. Som det fremgår af den foreslåede § 15, stk. 3, skal enhver tilstedeværende ved arrangementet på begæring fra den ansvarlige bevillingshaver eller tilsynsmyndigheden forevise legitimation.

Der henvises til pkt. 5.4.1.1 og 5.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 4

Det foreslås, at der skal være mindst 10 deltagende spillere i en offentlig hasardspilturnering. Bestemmelsen skal forstås således, at der skal være mindst 10 spillere, der deltager i spillet fra påbegyndelsen af den offentlige hasardspilturnering. Turneringen må således

efter den foreslåede bestemmelse ikke gennemføres, hvis ikke mindst 10 spillere deltager i spillet fra spillets begyndelse.

Der henvises til pkt. 5.2.1.1 og 5.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at der ikke må finde andet kortspil sted i de lokaler, hvori en offentlig hasardspilturnering finder sted. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at det alene er selve turneringsspillet, der har betydning for, hvorledes gevinster fra turneringspuljen fordeles.

Forbuddet mod kortspil i forbindelse med den offentlige hasardspilturnering skal forstås bredt. Det vil således efter bestemmelsen ikke være tilladt at spille noget lovligt eller ulovligt kortspil i de lokaler, hvor turneringsspillet finder sted. Dette medfører, at der alene må spilles poker efter de på forhånd fastsatte regler, jf. herved den foreslåede § 14, stk. 1, hvorefter den ansvarlige bevillingshaver, inden der gives mulighed for tilmelding til den offentlige hasardspilturnering, skal have udfærdiget en redegørelse for bl.a. spillereglerne.

Forbuddet mod kortspil vil efter den foreslåede bestemmelse gælde ”i de lokaler, hvori en offentlig hasardspilturnering finder sted”. Dette omfatter ikke alene de lokaler, hvor selve spillet finder sted, men også andre lokaler, som benyttes i forbindelse med den offentlige hasardspilturnering af den ansvarlige bevillingshaver eller dennes medhjælpere. Dette indebærer, at sådant spil ikke må finde sted i lokaler, der er indrettet til at spille det spil, der indgår i den offentlige hasardspilturnering. Der må således f.eks. ikke spilles bridge eller whist i et lokale, så længe spil, der indgår i en offentlig hasardspilturnering, finder sted i lokalet.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke må anvendes spilleteknisk udstyr i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der ikke anvendes f.eks. computere eller anden elektronisk databehandling til at gennemføre selve spillet. Poker skal således efter den foreslåede ordning gennemføres som traditionelt kortspil uden elektroniske hjælpemidler. Den foreslåede bestemmelse vil imidlertid ikke være til hinder for, at der anvendes kortblandemaskiner.

Til kapitel 3

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at den myndighed, som justitsministeren bemyndiger dertil (tilsynsmyndigheden), kan meddele bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i

turneringsform. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 12, stk. 1, hvorefter det vil kræve bevilling fra tilsynsmyndigheden at få adgang til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform efter de foreslåede regler herom. Da de foreslåede regler alene finder anvendelse på hasardspil, der ville være strafbart efter straffelovens §§ 203 og 204, jf. herved den foreslåede § 1, vil afvikling af spil, der ikke er omfattet af disse bestemmelser i straffeloven, kunne ske lovligt uden bevilling efter den foreslåede bestemmelse.

Der vil i forbindelse med meddelelse af bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kunne stilles vilkår, som er egnede til eller nødvendige for at sikre overholdelsen af den foreslåede ordning. Der vil således f.eks. kunne stilles vilkår om, at bevillingshaveren til tilsynsmyndigheden af egen drift skal sende oplysninger, som er af betydning for tilsynsmyndighedens kontrolvirksomhed, jf. herved nærmere den foreslåede § 24.

Det foreslås i *stk. 2*, at en bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform meddeles for et nærmere angivet sted.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den offentlige hasardspilturnering kun må foregå på det sted, som bevillingen gælder for. Bestemmelsen forudsætter således, at alle de deltagende spillere i den offentlige hasardspilturnering fysisk er samlet på det pågældende sted under spillets afvikling.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at tilsynsmyndigheden ved vurderingen af, om der skal meddeles bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, skal sikre, at der er en passende geografisk spredning af de offentlige hasardspilturneringer, der afholdes i området. Den geografiske spredning af offentlige hasardspilturneringer må fastlægges ud fra en række faktorer, herunder navnlig områdets størrelse, befolkningstætheden og hensynet til på den ene side at imødekomme interessen for at deltage i offentlige hasardspilturneringer og på den anden side at imødegå spilleafhængighed og kriminalitet.

Det forudsættes således ved forslaget, at tilsynsmyndigheden ved tildelingen af bevillinger til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform foretager en samlet styring af antallet af offentlige hasardspilturneringer. Tilsynsmyndigheden vil således kunne meddele afslag på bevillinger til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, hvis en bevilling ville medføre, at det samlede antal offentlige hasardspilturneringer på landsplan eller i det pågældende geografiske område ville overstige det niveau, som findes passende ud fra hensynet til at undgå spilleafhængighed og kriminalitet. Endvidere vil tilsynsmyndigheden af samme grund kunne begrænse en

bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, således at der alene kan afholdes mindre end fem turneringer inden for den pågældende bevilling.

Det forudsættes endvidere ved forslaget, at tilsynsmyndigheden ved vurderingen af, om der skal meddeles bevilling, vil kunne tage hensyn til, om det sted, hvortil bevillingen ønskes knyttet, vil være egnet til at afvikle det offentlige pokerspil. Der vil f.eks. kunne gives afslag på bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på steder, hvor sådanne arrangementer vil kunne være til gene eller virke stødende.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at der inden for den meddelte bevilling må afvikles et nærmere fastsat antal turneringer, dog højst fem turneringer om ugen. Dette indebærer, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med tildeling af bevillinger til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kan bestemme, at der kun kan afholdes et nærmere fastsat antal turneringer. Det vil således kunne bestemmes, at der kun må holdes en enkelt turnering, eller at der kun må holdes et nærmere fastsat antal turneringer inden for et nærmere angivet tidsrum. Efter den foreslåede bestemmelse kan der dog højst afholdes fem turneringer om ugen inden for en bevilling.

Som det fremgår ovenfor, er det ved forslaget forudsat, at det ved tildeling af bevillinger sikres, at der er en passende geografisk spredning af de offentlige hasardspilturneringer. Den foreslåede bestemmelse skal i forlængelse heraf medvirke til at sikre, at det offentlige hasardspil begrænses inden for det pågældende geografiske område. Formålet med de foreslåede regler er således at begrænse omfanget af spillet til et passende niveau for at imødegå spilleafhængighed.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke være til hinder for, at der meddeles to bevillinger til afvikling af offentligt hasardspil i turneringsform på det samme sted, hvis det samlede antal offentlige hasardspilturneringer inden for de pågældende bevillinger begrænses til højst fem om ugen.

Det foreslås i *stk. 3*, at bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kan meddeles for indtil to år fra den dag, hvor bevillingen er givet. Tidsbegrænsningen har til formål at sikre, at der med to års mellemrum foretages en prøvelse af, hvorvidt den pågældende fortsat opfylder betingelserne for at have bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. Det bemærkes i den forbindelse, at en bevilling vil kunne bortfalde eller tilbagekaldes, hvis betingelserne for at have bevilling ikke længere er opfyldt, jf. herved de foreslåede §§ 9 og 10.

Det forudsættes ved forslaget, at en bevillingshaver, hvis bevilling udløber, vil kunne meddeles afslag på for-

nyet bevilling, hvis en fornyelse af bevillingen ville medføre, at det samlede antal offentlige hasardspilturneringer på landsplan eller i det pågældende geografiske område ville overstige det niveau, som findes passende ud fra hensynet til at undgå spilleafhængighed og kriminalitet.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* ikke er til hinder for, at der gives bevilling for en kortere periode end to år, hvis tilsynsmyndigheden skønner det nødvendigt. Dette vil f.eks. kunne være aktuelt i tilfælde, hvor den pågældende tidligere har været ansvarlig for offentlige hasardspilturneringer, hvor der har været uregelmæssigheder, som dog er så ubetydelige, at de ikke er til hinder for på ny at give bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer.

Der henvises til pkt. 5.3.1.2, 5.3.1.3 og 5.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse angiver de betingelser, der foreslås stillet til fysiske personer for at opnå bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Efter de foreslåede bestemmelser i *nr. 1* og *2* skal den pågældende være fyldt 18 år, og den pågældende må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. Disse betingelser skal sikre, at bevillingshaverne har den modenhed og handleevne, som må kræves for at kunne tage ansvar for at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Efter de foreslåede bestemmelser i *nr. 3* og *4* må den pågældende endvidere ikke have anmeldt betalingsstandsning, være under konkurs eller have betydelig forfalden gæld til det offentlige. Ved betydelig forfalden gæld til det offentlige skal efter forslaget forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. eller derover. Beløbsangivelsen på ca. 50.000 kr. kan dog alene betragtes som vejledende og vil kunne fraviges. Dette vil bl.a. kunne være aktuelt, hvis der er udsigt til, at den pågældende i en nær fremtid vil afvikle sin gæld over ca. 50.000 kr. til det offentlige. Det er en forudsætning, at gælden vedrører tidligere virksomhed vedrørende spil om penge.

Efter den foreslåede bestemmelse i *nr. 5* må den pågældende ikke have alkoholbevilling til det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform skal gælde for. Efter § 10, stk. 2, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. gælder en alkoholbevilling et bestemt forretningssted. Den foreslåede bestemmelse skal i overensstemmelse hermed forstås således, at den pågældende ikke må have en alkoholbevilling, som gælder for et forretningssted, der

er beliggende på det sted, hvor den offentlige hasardspilturnering efter bevillingen skal holdes (dvs. den adresse, hvortil bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform gives). Med udtrykket alkoholbevilling tænkes på en bevilling, som er meddelt i medfør af §§ 12-14 i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling (restaurationsloven). En såkaldt lejlighedsbevilling meddelt efter restaurationslovens § 22 vil dog ikke være omfattet af udtrykket alkoholbevilling i den foreslåede bestemmelse. Der er således ikke noget til hinder for, at den pågældende – f.eks. i forbindelse med afviklingen af en konkret offentlig hasardspilturnering – søger om og opnår en sådan lejlighedsbevilling.

Efter den foreslåede bestemmelse i *nr. 6* må den pågældende ikke være dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af adgangen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. Der kan f.eks. være formodning for nærliggende fare for misbrug af bevillingen, hvis den pågældende tidligere er blevet dømt for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om falsk forklaring og falsk anklage, forbrydelser vedrørende betalingsmidler, bevismidler eller formueforbrydelser, eller hvis den pågældende er dømt for overtrædelse af hvidvasklovgivningen. De nævnte eksempler er ikke udtømmende, og der skal efter den foreslåede bestemmelse foretages et konkret skøn, hvor der skal lægges vægt på karakteren af det strafbare forhold, hvor lang tid der er gået efter afsoningen af forholdet, og risikoen for misbrug af adgangen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Efter den foreslåede bestemmelse i *nr. 7* må den pågældende ikke i øvrigt have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han eller hun ikke vil afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på fuldt betryggende måde. Der skal efter denne bestemmelse foretages en vurdering af, om den pågældende kan antages at ville sikre opfyldelsen af de krav, der stilles i forbindelse med afholdelsen af de enkelte offentlige hasardspilturneringer.

Der henvises til pkt. 5.3.1.2 og 5.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt bemærkningerne til den foreslåede § 10.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse angiver de betingelser, der foreslås stillet til selskaber og foreninger (juridiske personer) for at opnå bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Det foreslås, at de betingelser for at opnå bevilling, der er angivet i den foreslåede § 7, nr. 3-7, også skal gælde for selskaber og foreninger. Der vil derimod ikke kunne

stilles krav til juridiske personer svarende til dem, der er angivet i den foreslåede § 7, nr. 1 og 2. Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.1.2 og 5.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt bemærkningerne til den foreslåede § 7.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal det pågældende selskabs direktør og bestyrelsesmedlemmer eller den pågældende forenings bestyrelsesmedlemmer, herunder formand, opfylde de betingelser, der er angivet i den foreslåede § 7. Endvidere skal det pågældende selskabs øvrige ansatte eller den pågældende forenings medlemmer og ansatte opfylde betingelsen i den foreslåede § 7, nr. 5. Formålet hermed er bl.a. at sikre, at der ikke bliver mulighed for at omgå de betingelser, som er opstillet i den foreslåede § 7. En sådan omgåelse kan f.eks. tænkes ved, at en person, der ikke opfylder betingelserne for at få bevilling til at afvikle offentlige hasardspilturneringer, gennem et selskab eller en forening, der i sig selv opfylder betingelserne, opnår en sådan bevilling.

Efter det foreslåede *stk. 3* skal et selskab eller en forening, der har bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, hvis nye medlemmer indtræder i direktionen eller bestyrelsen i selskabet eller foreningen, inden 1 måned herefter anmelde dette til tilsynsmyndigheden.

I givet fald skal tilsynsmyndigheden efter forslaget afgøre, om bevillingen skal tilbagekaldes. Denne afgørelse skal træffes på grundlag af en vurdering af, om den eller de personer, der er indtrådt i selskabets eller foreningens direktion eller bestyrelse, opfylder de kriterier, der er opstillet i den foreslåede § 7. Endvidere skal det indgå i vurderingen, om selskabet eller foreningen efter en samlet vurdering stadig vil opfylde betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 1, jf. de foreslåede bestemmelser i § 7, nr. 3-7, hvis den eller de pågældende personer indtræder i direktionen eller bestyrelsen.

Hvis selskabet eller foreningen ikke foretager den pligtige indberetning inden for fristen, vil bevillingen efter omstændighederne kunne tilbagekaldes efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, nr. 4.

I tilfælde, hvor et selskab eller en forening, ikke har en bestyrelse eller en direktør, skal de foreslåede bestemmelser i stk. 2 og 3 forstås således, at den eller de personer, der udover de tilsvarende beføjelser i selskabet eller foreningen, skal opfylde betingelserne i den foreslåede § 7.

Der henvises til pkt. 5.3.1.2 og 5.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 9

Da bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform vil være knyttet til en bestemt fysisk eller juridisk person, vil bevillingen bortfalde, hvis den fysiske person dør eller den juridiske person ophører med at eksistere. Det foreslås at præcisere dette i det foreslåede *stk. 1*.

Det foreslås endvidere i *stk. 1*, at bevillingen skal bortfalde, hvis indehaveren ophører med at opfylde betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 7, nr. 2 eller 3. Dette indebærer, at bevillingen automatisk vil ophøre, hvis en fysisk person med bevilling kommer under værgemål, eller hvis en bevillingshaver anmelder betalingsstandsning eller kommer under konkurs.

Det foreslås i *stk. 2* at etablere en adgang til at videreføre bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform for så vidt angår turneringer, hvor bevillingshaveren allerede har givet tilsynsmyndigheden underretning om turneringen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* giver således mulighed for at afvikle allerede anmeldte offentlige hasardspil i turneringsform efter anmeldelse til tilsynsmyndigheden. Sådant anmeldelse skal efter forslaget indgives inden 14 dage efter dødsfaldet, anmeldelse af betalingsstandsningen, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. Adgangen til at videreføre bevillingen i forhold til allerede anmeldt offentligt hasardspil i turneringsform gælder kun i 6 måneder efter den begivenhed, der medførte bevillingens bortfald.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om mulighed for administrativ tilbagekaldelse af bevillinger til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 1*, kan tilsynsmyndigheden tilbagekalde en bevilling, hvis indehaveren af bevillingen har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. eller derover. Der vil således skulle være tale om en større forfalden gæld for, at en bevilling kan tilbagekaldes, end for at en bevilling kan meddeles, jf. den foreslåede § 7, nr. 4. I vurderingen af, om bevillingen skal tilbagekaldes, bør indgå, om gælden er pludseligt opstået, f.eks. som følge af midlertidige likviditetsproblemer, eller om den gennem længere tid er vokset, og om der i denne forbindelse er truffet effektive foranstaltninger fra bevillingshaverens side til nedbringelse af gælden inden for en rimelig tidsfrist. Det er en forudsætning, at gælden vedrører virksomhed vedrørende spil om penge.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 2*, kan tilsynsmyndigheden tilbagekalde en bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, hvis indehaveren af bevillingen opnår en alkoholbevilling, der gælder for det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform gælder for. Om dette spørgsmål henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 7, nr. 5.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 3*, kan tilsynsmyndigheden tilbagekalde en bevilling, hvis indehaveren af bevillingen er blevet dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af adgangen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

I de tilfælde, hvor indehaveren af en bevilling har begået et strafbart forhold, vil der i forbindelse med straffesagen herom af anklagemyndigheden kunne nedlægges påstand om frakendelse af retten til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, jf. straffelovens § 79. Det foreslås imidlertid, at der ved siden heraf skabes adgang til administrativ tilbagekaldelse af en bevilling i tilfælde, hvor bevillingindehaveren har begået et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af adgangen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. Det forudsættes ved forslaget, at adgangen til administrativ tilbagekaldelse af en bevilling kun anvendes i tilfælde, hvor der af anklagemyndigheden ikke er nedlagt påstand om frakendelse af retten til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform efter straffelovens § 79 i forbindelse med straffesagen, og hvor domstolene således ikke har haft adgang til at tage stilling til spørgsmålet om opretholdelse af en bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 4*, kan tilsynsmyndigheden tilbagekalde en bevilling, hvis indehaveren af bevillingen har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på fuldt betryggende måde. Om vurderingen af dette spørgsmål henvises til pkt. 5.3.1.2 og 5.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og bemærkningerne til den foreslåede § 7, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der sker grove eller gentagne tilfælde af overtrædelse af vilkår, som er stillet i forbindelse med bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Også i tilfælde, hvor deltagende spillere eller andre tilstedeværende i grove eller gentagne tilfælde har overtrådt lovgivningens bestemmelser i forbindelse med offentlige hasardspilturneringer, vil den ansvarlige bevil-

lingshavers bevilling kunne tilbagekaldes i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 4. Dette kan være tilfældet, hvis den ansvarlige bevillingshaver ikke har søgt at hindre de pågældendes lovovertrædelser.

Som et eksempel herpå kan nævnes, at den pågældende bevillingshaver ikke har søgt at hindre overtrædelser af § 10 i lov om visse spil, lotterier og væddemål. Efter denne bestemmelse må der bl.a. ikke ske udbud og formidling af spil, lotterier eller væddemål her i landet uden bevilling efter lovens § 1 eller reklamering for deltagelse i spil, lotterier eller væddemål, der ikke er omfattet af sådan bevilling. Som et andet eksempel kan der peges på overtrædelser af klasselotterilovens § 4 a, hvorefter der bl.a. ikke må udbydes klasselotterier her i landet uden bevilling efter lovens § 2 eller formidles deltagelse i klasselotterier, der ikke er omfattet af en sådan bevilling. Den ansvarlige bevillingshaver vil således f.eks. skulle søge at hindre, at der ved skiltning eller påskrifter på påklædningsgenstande, spillekort eller lignende reklameres for ulovlige spil under afviklingen af det offentlige hasardspil i turneringsform, som den pågældende er ansvarlig for.

Der foreslås ingen bestemmelse om, at bevillingsindehaveren skal kunne indbringe en afgørelse om tilbagekaldelse af bevillingen for domstolene. Navnlig i lyset af, at den foreslåede ordning ikke tillader, at bevillingshaveren driver erhverv ved at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, findes en afgørelse om tilbagekaldelse af bevillingen ikke at have særlig indgribende betydning for bevillingsindehaveren. Det bemærkes i den forbindelse, at bevillingsindehaveren vil kunne anlægge sag ved domstolene mod tilsynsmyndigheden med henblik på at få omstødt en tilbagekaldelse af bevillingen, jf. herved grundlovens § 63.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan tilsynsmyndigheden tilbagekalde en bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform i de tilfælde, hvor en bevillingshaver, som er et selskab eller en forening, ikke længere opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, 2. pkt. Det drejer sig om tilfælde, hvor et selskab, der har bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, har en ansat, der opnår en alkoholbevilling, der gælder for det samme sted, som selskabets bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform gælder for. Det drejer sig endvidere om tilfælde, hvor en forening, der har bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, har et medlem eller en ansat, der opnår en alkoholbevilling, der gælder for det samme sted, som foreningens bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform gælder for. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 7, nr. 5, og § 8, stk. 2.

Til § 11

Det foreslås at give tilsynsmyndigheden bemyndigelse til at fastsætte regler om betaling for behandling af ansøgninger om bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. Bestemmelsen giver mulighed for ved bekendtgørelse at fastsætte et gebyr, som vil skulle betales i forbindelse med ansøgningen om bevilling. Størrelsen af et gebyr for behandlingen af ansøgninger om bevilling vil skulle fastsættes under hensyn til de omkostninger, der er forbundet med administrationen af området. Der vil i den forbindelse alene kunne fastsættes et gebyr til dækning af de direkte og indirekte omkostninger ved behandlingen af ansøgninger samt tilsyn og kontrol med den foreslåede ordning, jf. herved grundlovens § 43.

Til kapitel 4

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at en offentlig hasardspilsturnering skal afvikles under ledelse af en person, et selskab eller en forening, der skal have bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på det sted, hvor den offentlige hasardspilsturnering afvikles. Dette krav skal sikre, at der er en person, et selskab eller en forening (den ansvarlige bevillingshaver), som forestår afviklingen af den enkelte offentlige hasardspilsturnering, og som er ansvarlig for, at turneringen finder sted i overensstemmelse med de foreslåede regler. Den pågældende skal have bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform og dermed leve op til de krav, som er opstillet i de foreslåede §§ 6-8. Der henvises til pkt. 5.3.1.2 og 5.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og bemærkningerne til de foreslåede §§ 6-8.

Det foreslås i *stk. 2*, at det påhviler den ansvarlige bevillingshaver at sikre, at den offentlige hasardspilsturnering gennemføres lovligt. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at ansvaret for lovlig afvikling af en offentlig hasardturnering påhviler den ansvarlige bevillingshaver. Den ansvarlige bevillingshaver vil i overensstemmelse hermed kunne straffes, hvis ikke den offentlige hasardspilsturnering afvikles efter reglerne i lovudkastet, jf. den foreslåede § 26, stk. 1.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at den ansvarlige bevillingshaver skal underrette tilsynsmyndigheden om tidspunktet for den eller de planlagte offentlige hasardspilsturneringer. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at tilsynsmyndigheden har viden om, hvornår en offentlig hasardspilsturnering finder sted, således at myndighe-

den kan tilrettelægge tilsynet og kontrollen med, at reglerne i loven overholdes. Tilsynsmyndigheden vil på denne baggrund f.eks. kunne beslutte at foretage kontrol på det sted, hvor turneringen afvikles, jf. den foreslåede § 23.

Det foreslås i *stk. 2*, at underretning om tidspunktet for den eller de planlagte offentlige hasardspilturneringer skal gives senest 14 dage, inden den offentlige hasardspilturnering begynder. Den foreslåede bestemmelse skal forstås således, at en offentlig hasardspilturnering begynder på det tidspunkt, hvor spillerne første gang mødes på et sted med henblik på at starte det spil, som indgår i turneringen.

Som det fremgår af ordlyden af den foreslåede bestemmelse, er denne ikke til hinder for, at en bevillingshaver, der er ansvarlig for flere offentlige hasardspilturneringer, på én gang underretter tilsynsmyndigheden om flere sådanne turneringer, f.eks. således at der på én gang gives underretning om alle de offentlige hasardspilturneringer, der planlægges afviklet i det kommende år. Dette skal blot ske senest 14 dage før, den første af de pågældende turneringer begynder.

Der henvises til pkt. 5.5.1.1 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at den ansvarlige bevillingshaver skal udfærdige en redegørelse for spillereglerne og beregningen af præmiesummerne ved den offentlige hasardspilturnering.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at der for såvel de enkelte spillere som den ansvarlige bevillingshaver skal være klarhed over, dels hvilke spilleregler turneringen afvikles efter, dels hvorledes gevinsterne fordeles. I forbindelse med gengivelsen af spillereglerne skal der tillige redegøres for de kriterier, der er fastsat for at vinde gevinster i den offentlige hasardspilturnering.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse ikke kræver, at den ansvarlige bevillingshaver redegør for, hvilke præmiesummer der udbetales. Da redegørelsen skal foreligge, inden der gives mulighed for tilmelding til den offentlige hasardspilturnering, vil det kunne være vanskeligt at forudsige de nøjagtige præmiesummer. Det vil på dette tidspunkt ofte ikke kunne opgøres, hvor mange spillere der vil deltage i turneringen. Det vil derfor være tilstrækkeligt at redegøre for de principper, der vil blive anvendt ved beregningen af præmiesummerne. Det vil således være tilstrækkeligt at anføre i redegørelsen f.eks., at en tredjedel af turneringspuljen vil blive udloddet til vinderen af den offentlige

hasardspilturnering, at nummer to vil få udloddet en fjerdedel osv.

Redegørelsen skal efter forslaget være udfærdiget, inden der gives mulighed for tilmelding til den offentlige hasardspilturnering. Herved vil den enkelte kunne gøre sig bekendt med spille- og gevinstregler før tilmeldingen til den offentlige hasardspilturnering.

Det foreslås i *stk. 2*, at redegørelsen skal meddeles til dem, der begærer det. Det vil således ikke være et krav, at den ansvarlige bevillingshaver på eget initiativ udleverer redegørelsen f.eks. ved den enkelte spillers tilmelding, men den foreslåede bestemmelse er på den anden side ikke til hinder herfor.

Kravet om meddelelse af redegørelsen for spillereglerne og beregningen af præmiesummerne vil efter forslaget kunne opfyldes ved elektroniske meddelelser som f.eks. e-post, internethjemmeside eller via en skærm, der er tilgængelig ved tilmeldingen til den offentlige hasardspilturnering. Den foreslåede bestemmelse indebærer således ikke noget krav på f.eks. at få tilsendt redegørelsen med posten.

Der henvises til pkt. 5.5.1.1 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 15

Det foreslås i *stk. 1*, at den ansvarlige bevillingshaver ved tilmeldingen skal registrere spillernes navne, adresser og fødselsdatoer. Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at den ansvarlige bevillingshaver, inden spillet i den offentlige hasardspilturnering påbegyndes, skal kontrollere de tilstedeværende spilleres identitet og sikre, at ingen, der ikke er tilmeldt, deltager i spillet.

Formålet med de foreslåede bestemmelser er at sikre, at det er muligt at holde kontrol med, hvem der deltager i den offentlige hasardspilturnering.

Det er meget væsentligt, at den foreslåede ordning ikke misbruges til bedrag af spillerne eller det offentlige eller til andre kriminelle formål, herunder hvidvask af penge. Den foreslåede ordning giver mulighed for, at personer med interesse for poker kan mødes offentligt for at spille om penge. Der er imidlertid en risiko for misbrug af ordningen, der f.eks. vil kunne bestå i, at flere tilmeldinger og indbetalinger til offentlige hasardspilturneringer stammer fra én person eller virksomhed, der ønsker at hvidvaske det indbetalte beløb.

For at imødegå sådanne risici er det af afgørende betydning, at den ansvarlige bevillingshaver foretager kontrol med, at de spillere, som tilmelder sig den offentlige hasardspilturnering, og som indbetaler et indskud i turneringspuljen, er virkelige personer, og at disse personer

er identiske med de spillere, der faktisk deltager i turneringen. De foreslåede bestemmelser giver i sammenhæng med de øvrige foreslåede bestemmelser mulighed for at foretage sådan kontrol.

Det foreslås i forlængelse heraf i *stk. 3*, at enhver tilstedeværende på begæring fra den ansvarlige bevillingshaver eller tilsynsmyndigheden skal forevise legitimation. I den forbindelse bør legitimationsdokumenter med billede, navn og fødselsdato foretrækkes. Hvis den tilstedeværende imidlertid ikke har fået udstedt et legitimationsdokument med billede, må bevillingshaveren eller tilsynsmyndigheden på anden måde kontrollere den pågældendes identitet. Dette kan ske ved andre former for legitimationsdokumenter som f.eks. et sygesikringsbevis. Dermed vil der være givet både den ansvarlige bevillingshaver og tilsynsmyndigheden mulighed for at kontrollere, at de tilstedeværende spillere er identiske med de spillere, som er tilmeldt den offentlige hasardspilturnering. Endvidere vil såvel den ansvarlige bevillingshaver som tilsynsmyndigheden kunne kontrollere, at alle tilstedeværende ved den offentlige hasardspilturnering er over 18 år, jf. den foreslåede § 2.

Hvis en tilstedeværende person på trods af en begæring fra den ansvarlige bevillingshaver eller tilsynsmyndigheden ikke foreviser legitimation, vil den pågældende kunne ifalde straf, jf. den foreslåede § 26, stk. 2. Det forudsættes endvidere, at den pågældende i givet fald vil kunne bortvises fra arrangementet. Der henvises i den forbindelse til pkt. 5.4.1.1 og 5.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Der henvises til pkt. 5.5.1.1 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at den ansvarlige bevillingshaver, eller hvis der er tale om et selskab eller en forening en repræsentant herfor, skal være til stede på det sted, hvor den offentlige hasardspilturnering finder sted, så længe der spilles.

Ved "sted" skal efter forslaget forstås den lokalitet, f.eks. en sportshal eller et hotel, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform angår.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* er, at den ansvarlige bevillingshaver holder opsyn med de aktiviteter, der knytter sig til afviklingen af spillet og den offentlige hasardspilturnering i øvrigt, med henblik på at sikre, at turneringen foregår i overensstemmelse med de foreslåede regler. Det vil således være tilladt for den ansvarlige bevillingshaver i korte perioder at forlade det sted, hvor spillet foregår, hvis det ikke medfører, at den

ansvarlige bevillingshaver tilsidesætter sin pligt til at holde opsyn med den offentlige pokerturnering.

Det foreslås i *stk. 2*, at den ansvarlige bevillingshaver, eller hvis der er tale om et selskab eller en forening repræsentanten herfor, ikke må beskæftige sig med andet end afviklingen af den offentlige hasardspilturnering, så længe der spilles. Formålet med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* er ligesom med *stk. 1*, at den ansvarlige bevillingshaver holder opsyn med de aktiviteter, der knytter sig til afviklingen af spillet og den offentlige hasardspilturnering i øvrigt, med henblik på at sikre, at turneringen foregår i overensstemmelse med de foreslåede regler. Bestemmelsen vil indebære, at den ansvarlige bevillingshaver ikke må beskæftige sig med aktiviteter, der ikke er et led i det arbejde, som den ansvarlige bevillingshaver efter de foreslåede regler skal varetage, så længe der spilles. Den foreslåede bestemmelse er naturligvis ikke til hinder for, at den ansvarlige bevillingshaver i kortere perioder f.eks. foretager korte telefonsamtaler, indtager et måltid eller lignende, mens der spilles.

Det foreslås i *stk. 2* endvidere, at den ansvarlige bevillingshaver, eller hvis der er tale om et selskab eller en forening repræsentanten herfor, ikke må deltage som spiller i den offentlige hasardspilturnering. Denne del af bestemmelsen har til formål at sikre, at den ansvarlige bevillingshaver eller dennes repræsentant ikke har en interesse i spillets udfald og som nævnt ovenfor ikke beskæftiger sig med andet end afviklingen af den offentlige hasardspilturnering.

De foreslåede bestemmelser i såvel *stk. 1* som *stk. 2* omfatter det tidsrum, hvor der spilles. De foreslåede bestemmelser skal forstås således, at den ansvarlige bevillingshavers pligt til at være til stede og ikke beskæftige sig med andre aktiviteter er aktuel fra de deltagende spilleres ankomst til det sted, hvor spillet finder sted, og indtil spillet ophører, enten ved at resultatet af den offentlige hasardspilturnering er endeligt afgjort, eller ved at den aktuelle stilling i spillet bliver registreret. Det sidste vil være aktuelt ved offentlige hasardspilturneringer, hvor der er længerevarende pauser i spillet, f.eks. fordi turneringen afvikles over flere dage.

Der henvises til pkt. 5.4.1.2 og 5.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1*, at der som betaling for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering må opkræves ét samlet beløb fra hver af de deltagende spillere, og at dette beløb ikke må overstige 300 kr. for en enkelt offentlig hasardspilturnering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der fastsættes en grænse for, hvor stort et beløb den enkelte spiller kan tabe ved deltagelse i en enkelt offentlig hasardspilturnering. Formålet med bestemmelsen er først og fremmest at sikre, at den enkelte deltagende spillers økonomiske risiko ved turneringen begrænses.

Beløbet må ikke overstige 300 kr., men vil efter forslaget kunne ansættes til et mindre beløb.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at der kun kan opkræves ét samlet beløb. Beløbet vil derfor ikke kunne forhøjes efter, at den første deltagende spiller har tilmeldt sig den offentlige hasardspilturnering.

Endvidere skal beløbet efter forslaget opkræves af hver deltagende spiller. Dette indebærer, at det ikke vil være tilladt for andre end den deltagende spiller at indbetale beløbet. Det vil heller ikke være tilladt, at den samme person betaler flere deltagende spillers deltagelse i den offentlige hasardspilturnering.

I det foreslåede *stk. 2* er det præciseret, at der ikke i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering må opkræves andre beløb af de deltagende spillere end det, der er nævnt i det foreslåede *stk. 1*. Bestemmelsen vil dog ikke være til hinder for, at der f.eks. opkræves penge ved køb af forfriskninger som f.eks. mad- eller drikkevarer i forbindelse med afviklingen af en offentlig hasardspilturnering.

Det bemærkes, at omkostninger i forbindelse med afviklingen af den offentlige hasardspilturnering vil kunne dækkes af turneringspuljen. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 19, *stk. 3*, at der må udredes højst en fjerdedel af turneringspuljen til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af den offentlige hasardspilturnering. Sådanne omkostninger vil således kunne betales af de deltagende spillere gennem det beløb, som er reguleret i den foreslåede bestemmelse, og som indgår i turneringspuljen.

Det foreslås i *stk. 3*, at det beløb, der af hver deltagende spiller opkræves for deltagelse i den offentlige hasardspilturnering, skal være betalt senest dagen før, at den offentlige hasardspilturnering begynder. Den foreslåede bestemmelse skal ligesom den foreslåede § 13, *stk. 2*, forstås således, at en offentlig hasardspilturnering begynder på det tidspunkt, hvor spillerne første gang mødes på et sted med henblik på at starte det spil, som indgår i turneringen.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at omsætningshastigheden i spillet ved en offentlig hasardspilturnering holdes på et betryggende niveau, idet bestemmelsen vil sikre, at de deltagende spillere på forhånd har besluttet at deltage i turneringen. Bestemmel-

sen vil således hindre mere impulsiv deltagelse i en offentlig hasardspilturnering.

Der henvises til pkt. 5.1, 5.2.1.2 og 5.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at spillernes betalinger for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering udgør turneringspuljen, og at der ikke må indgå andre midler i turneringspuljen end spillernes betalinger for deltagelse.

Den foreslåede bestemmelse skal sammen med den foreslåede § 19 sikre, at det ikke er muligt at finansiere præmierne ved en offentlig hasardspilturnering på anden måde end ved betaling fra de deltagende spillere. Det vil således f.eks. ikke være muligt inden for forslagets rammer, at der i en offentlig hasardspilturnering spilles om præmier, som er indbetalt af en eller flere sponsorer.

Bestemmelsen har først og fremmest til formål at hindre, at offentlige hasardspilturneringer misbruges til hvidvask af penge. Den foreslåede ordning giver mulighed for, at personer med interesse for f.eks. poker kan mødes offentligt for at spille om penge. Hvis en eller flere personer eller virksomheder kunne bidrage til turneringspuljen, ville ordningen kunne misbruges, idet sådanne personer eller virksomheder ville kunne indbetale et større (f.eks. ulovligt tjent) beløb til turneringspuljen, hvorfra pengene legalt ville kunne udbetales til de vindende spillere. Disse vindende spillere ville kunne være indbetaleren selv eller andre personer, som indbetaleren under dække af spillet ønskede at fordele pengene til.

Det bemærkes, at det vil være muligt helt eller delvis at finansiere de umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af den offentlige hasardspilturnering ved midler, der tilvejebringes fra virksomheder, jf. nærmere bemærkningerne til den foreslåede § 19.

Det foreslås i *stk. 2* at sætte en overgrænse for, hvor mange penge, der må indgå i turneringspuljen. Overgrænsen er fastsat til 15.000 kr. Dette vil indebære, at der højst vil kunne deltage 50 spillere i en offentlig hasardspilturnering, hvor betalingen for tilmelding er 300 kr. pr. spiller. Er betalingen pr. spiller mindre end 300 kr., vil der kunne deltage flere spillere i turneringen. Som et eksempel kan nævnes, at der vil kunne deltage 75 spillere i en offentlig hasardspilturnering, hvor hver spiller skal betale 200 kr. for at deltage i turneringen.

Det foreslås i *stk. 3* at etablere en mulighed for, at tilsynsmyndigheden i helt særlige tilfælde kan meddele tilladelse til, at turneringspuljen overstiger 15.000 kr. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for at tillæ-

de, at en bevillingshaver på det sted, som bevillingen gælder for, kan arrangere en offentlig hasardspilturnering, hvor der spilles om flere penge end det normalt er tilladt. Hensigten er således, at personer, selskaber eller foreninger, der i forvejen har bevilling, i helt særlige tilfælde skal kunne holde en særlig stor offentlig hasardspilturnering. Det er derimod ikke meningen med bestemmelsen, at der skal kunne gives bevilling til at afholde offentligt hasardspil i turneringsform til personer, selskaber eller foreninger, der alene ønsker at afvikle en særlig stor turnering.

En sådan tilladelse vil efter den foreslåede bestemmelse kun kunne meddeles i helt særlige tilfælde. Tilladelse vil således kun kunne meddeles, hvis der er en helt særlig anledning til det. Der vil f.eks. kunne være tale om en byfest, et jubilæum eller en festival på det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform gælder for. En helt særlig anledning vil også kunne være afholdelsen af et danmarksmesterskab, nordisk mesterskab eller lignende.

Der foreslås ingen grænse for, hvor mange penge der i givet fald kan indgå i turneringspuljen. I forbindelse med en tilladelse vil tilsynsmyndigheden kunne fastsætte nærmere vilkår for udvidelsen af turneringspuljen, herunder at turneringspuljen ikke må overstige et nærmere angivet beløb. Tilsynsmyndigheden skal ved fastsættelse af vilkårene bl.a. inddrage hensyn til at imødegå spilleafhængighed og imødegå kriminalitet. Dette vil ofte kunne føre til, at tilsynsmyndigheden vurderer, at der kun kan tillades en mindre udvidelse af turneringspuljen.

Det forudsættes, at tilladelsen til, at turneringspuljen overstiger 15.000 kr., vil bortfalde, hvis et vilkår overtrædes, og at den ansvarlige bevillingshaver så vil være forpligtet til at sikre, at turneringspuljen ikke overstiger 15.000 kr., jf. den foreslåede stk. 1. Hvis den ansvarlige bevillingshaver overtræder den foreslåede stk. 1, vil han eller hun kunne straffes i medfør af den foreslåede § 26, stk. 1.

I øvrigt vil lovens regler og de vilkår, der generelt gælder for den pågældende bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, finde anvendelse i tilfælde af, at der meddeles en tilladelse efter den foreslåede bestemmelse. Det vil således stadig være et krav, at der ikke opkræves mere end 300 kr. fra de deltagende spillere for deltagelse i den offentlige hasardspilturnering, jf. den foreslåede § 17.

Efter den foreslåede bestemmelse må en sådan tilladelse til, at turneringspuljen overstiger 15.000 kr., højst meddeles to gange årligt for en enkelt bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform. Denne bestemmelse foreslås indsat for at sikre, at adgangen til at

tillade en turneringspulje på mere end 15.000 kr. ikke får et for stort omfang.

Der henvises til pkt. 5.1, 5.2.1.2 og 5.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1*, at midlerne i turneringspuljen som udgangspunkt alene må anvendes til gevinster. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at de midler, der indbetales af de deltagende spillere, i størst mulig grad anvendes til gevinster til de spillere, der opfylder de på forhånd fastsatte kriterier for at opnå gevinst.

Der foreslås ikke nærmere regler for, hvorledes gevinsterne i en offentlig hasardspilturnering skal beregnes. Det vil således være arrangøren af turneringen (den ansvarlige bevillingshaver), der fastsætter retningslinjerne for, hvorledes gevinsterne skal fordeles mellem de deltagende spillere, der opfylder kriterierne for at få gevinst i den pågældende turnering.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at den samlede gevinst til én enkelt spiller i en enkelt offentlig hasardspilturnering højst må udgøre halvdelen af turneringspuljen. Denne bestemmelse har til formål at begrænse udsigten til gevinst til et rimeligt niveau, således at offentlige hasardspilturneringer ikke i urimelig grad fremmer spillelyst og spilleafhængighed.

Det foreslås i *stk. 3*, at der uanset reglen i det foreslåede stk. 1 må udredes højst en fjerdedel af turneringspuljen til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af den offentlige hasardspilturnering. Som umiddelbare omkostninger vil efter forslaget kunne dækkes f.eks. leje af lokale samt udgifter til pengetransaktioner og regnskabsføring. Hertil kommer andre administrationsomkostninger, herunder omkostninger til forbrug af papir, brevporto, elektronisk korrespondance eller internethjemmeside, eller andre omkostninger forbundet med arrangementet, herunder spillekort og spillemærker (jetoner). Efter den foreslåede bestemmelse vil vederlag eller lignende til den ansvarlige bevillingshaver ikke kunne dækkes af turneringspuljen og heller ikke af betaling fra spillerne i øvrigt, jf. den foreslåede § 17, stk. 2.

Der skal efter forslaget være tale om omkostninger, som følger umiddelbart af den offentlige hasardspilturnering, dvs. at omkostningerne skal hidrøre fra foranstaltninger med direkte tilknytning til den enkelte offentlige hasardspilturnering som f.eks. husrum, administration eller brug af udstyr. Mere generelle omkostninger til f.eks. drift af en forening, der arrangerer offentlige hasardspilturneringer, mødevirksomhed i forbindelse med en turnering, rejsevirksomhed osv. vil

derimod ikke kunne dækkes af turneringspuljen efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i stk. 3 ikke er til hinder for, at umiddelbare omkostninger ved en offentlig hasardspilturnering dækkes af midler, der ikke hidrører fra turneringspuljen. Det vil således være muligt helt eller delvis at finansiere omkostninger ved en offentlig hasardspilturnering gennem lovlige tilskud fra det offentlige eller private, herunder virksomheder der ønsker at støtte den offentlige hasardspilturnering.

Der henvises til pkt. 5.1, 5.2.1.2 og 5.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 20

Det foreslås i *stk. 1*, at alle betalinger til og fra turneringspuljen skal overføres mellem konti i pengeinstitutter eller kreditinstitutter.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at alle betalinger i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering registreres i et pengeinstitut eller kreditinstitut og dermed bliver kontrollerbare for tilsynsmyndigheden. Dette er af stor betydning for at kunne føre tilsyn med, at den offentlige hasardspilturnering ikke misbruges til f.eks. hvidvask af penge. Kravet om kontrollerbare betalinger vil gøre det muligt at kontrollere, at betalinger til turneringspuljen faktisk sker fra de deltagende spillere, der er registreret i forbindelse med afviklingen af den offentlige hasardspilturnering, og at betalinger fra turneringspuljen faktisk sker til de spillere, der har vundet gevinster ved turneringsspillet.

Det bemærkes, at det ikke vil være tilstrækkeligt at foretage en indbetaling til en konto i et pengeinstitut eller kreditinstitut. Der skal være tale om en egentlig overførsel mellem to konti.

Udtrykkene pengeinstitut og kreditinstitut skal efter den foreslåede bestemmelse forstås i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbeholdning nr. 793 af 20. august 2009. Der skal således være tale om pengeinstitutter eller kreditinstitutter, som er berettiget til at udøve virksomhed efter reglerne i lov om finansiel virksomhed.

Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 17, skal det beløb, der opkræves som betaling for deltagelse i en offentlig hasardspilturnering, efter forslaget opkræves af hver af de deltagende spillere. Dette indebærer, at det ikke vil være tilladt for andre end den deltagende spiller at indbetale beløbet. Det vil heller ikke være tilladt, at den samme person betaler flere deltagendes spilleres deltagelse i den offentlige hasardspilturnering.

Det foreslås i *stk. 2*, at betalinger til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af den offentlige hasardspilturnering uanset det foreslåede stk. 1 skal kunne foretages kontant. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give mulighed for, at der kan anskaffes f.eks. udstyr til brug for den offentlige hasardspilturnering, uden at købet nødvendigvis skal betales via kontooverførsel.

Om forståelsen af begrebet umiddelbare omkostninger i forbindelse med afvikling af den offentlige hasardspilturnering henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 19.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilsynsmyndigheden skal kunne tillade, at betalinger til og fra turneringspuljen sker på anden måde end efter de foreslåede regler i stk. 1 og 2. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at gøre det muligt at tilpasse den foreslåede ordning til den teknologiske udvikling, der kan tænkes at muliggøre betalingssystemer, som gør det lettere for arrangører og deltagere at afvikle spillet. Der vil kunne være tale om videreudviklede såkaldte mikrobetalingsystemer, som i dag f.eks. anvendes til betaling af tøjvask i boligforeninger.

Tilladelse til at anvende et nærmere angivet betalingssystem vil kunne meddeles generelt, således at det pågældende system kan anvendes ved enhver offentlig hasardspilturnering, der afvikles efter lovens regler. Tilladelse vil endvidere kunne gives til at anvende et betalingssystem i forbindelse med en konkret offentlig hasardspilturnering.

Ved afgørelsen af, om et betalingssystem skal tillades efter den foreslåede bestemmelse, skal der ske en afvejning af hensynet til kontrol af de betalinger, der foretages i forbindelse med turneringerne, over for hensynet til at sikre, at spillet kan afvikles nemmest muligt for arrangører og deltagere.

Det vil være afgørende for, at et betalingssystem kan godkendes efter den foreslåede bestemmelse, at systemet på tilsvarende måde som overførsler mellem konti i pengeinstitutter eller realkreditinstitutter gør det muligt at spore alle betalinger i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering, og at betalingerne således bliver kontrollerbare for tilsynsmyndigheden. Dette er som nævnt ovenfor af stor betydning for at kunne føre tilsyn med, at den offentlige hasardspilturnering ikke misbruges til f.eks. hvidvask af penge.

Det pågældende betalingssystem skal give tilsynsmyndigheden mulighed for med stor grad af sikkerhed at kontrollere, hvornår de enkelte betalinger er foretaget, hvilket beløb der er tale om, og hvem der har betalt eller modtaget penge. Der skal således i betalingssystemet

registreres oplysninger, der vil gøre det muligt for tilsynsmyndigheden at kontrollere, at betalinger til turneringspuljen faktisk sker fra de deltagende spillere, der er registreret i forbindelse med afviklingen af den offentlige hasardspilturnering, og at betalinger fra turneringspuljen faktisk sker til de spillere, der har vundet gevinster ved turneringsspillet. Der skal samtidig foreligge sikkerhed for, at betalingssystemet ikke vil kunne manipuleres med henblik på at omgå den foreslåede ordning.

Der henvises til pkt. 5.2.1.3 og 5.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at den ansvarlige bevillingshaver skal udfærdige et regnskab for den offentlige hasardspilturnering. Regnskabet skal gøre det muligt for tilsynsmyndigheden at kontrollere, at de økonomiske transaktioner i forbindelse med den offentlige hasardspilturnering er foregået i overensstemmelse med de foreslåede regler. Der er ikke ved forslaget stillet krav om revision eller lignende af regnskabet, idet der er lagt vægt på ikke at pålægge den ansvarlige bevillingshaver flere administrative byrder end højst nødvendigt. Efter forslaget skal regnskabet være udfærdiget senest to måneder efter, at den offentlige hasardspilturnering er afsluttet. En hasardspilturnering skal anses for afsluttet, når gevinsterne er udbetalt.

I *stk. 2* foreslås, at hver enkelt betaling til og fra turneringspuljen skal dokumenteres i regnskabet for den offentlige hasardspilturnering. Det skal af regnskabet fremgå, hvor stort et beløb transaktionen vedrører, og hvilken dato den har fundet sted. Regnskabet vil således i vidt omfang kunne bestå i en kontoudskrift, der viser de betalinger, som har fundet sted til og fra turneringspuljen.

Det foreslås, at det ved kontooverførsel, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 1, skal fremgå af regnskabet, hvilken konto der er overført penge til eller fra. Den pågældende person skal i forbindelse med angivelse af den enkelte transaktion anføres med tilstrækkelige oplysninger til, at den pågældende kan identificeres, dvs. at den pågældendes navn og kontonummer som minimum skal anføres i forbindelse med de enkelte transaktioner. I tilfælde, hvor der benyttes betalingssystemer, som er godkendt af tilsynsmyndigheden i medfør af den foreslåede § 20, stk. 3, vil det tilsvarende skulle være muligt at identificere den, som har overført penge, eller som penge er overført til.

Endvidere er det efter forslaget et krav, at der til regnskabet sikres bilag, som dokumenterer betalingen, hvis

der er foretaget kontant betaling, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 2. Dette indebærer, at der ved regnskabet skal lægges en faktura eller lignende dokumentation for den kontante betaling, således at det fremgår, hvem der har modtaget betalingen, og hvad der er betalt for. Der kan i øvrigt henvises til bogføringslovens § 5.

Det foreslås i *stk. 3*, at der i forbindelse med regnskabet skal opbevares oplysninger om samtlige deltagende spilleres navne, adresser og fødselsdatoer. Dette svarer til de oplysninger, som den ansvarlige bevillingshaver efter den foreslåede § 15, stk. 1, skal registrere ved spillernes tilmelding til den offentlige hasardspilturnering. Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at de pågældende oplysninger om nødvendigt skal kunne anvendes af tilsynsmyndigheden med henblik på efterfølgende at føre kontrol med afviklingen af den offentlige hasardspilturnering.

Endelig foreslås det i *stk. 4*, at den redegørelse, som den ansvarlige bevillingshaver efter den foreslåede § 14 skal udfærdige inden, der gives mulighed for tilmelding, ligeledes skal opbevares i forbindelse med regnskabet. Formålet hermed er at gøre det muligt for tilsynsmyndigheden efterfølgende at gennemgå, om de foreslåede regler for offentlige hasardspilturneringer er blevet overholdt.

Det bemærkes, at den foreslåede § 21 ikke stiller krav om, at regnskabet og de øvrige oplysninger om den offentlige hasardspilturnering opbevares på papir. Det vil således efter bestemmelsen være muligt at lagre oplysningerne elektronisk eller på anden holdbar måde, jf. herved den foreslåede § 22.

Der henvises til pkt. 5.2.1.3, 5.2.2, 5.5.1.1 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 22

Det foreslås, at den ansvarlige bevillingshaver skal opbevare regnskabet og de øvrige oplysninger om den offentlige hasardspilturnering, som er nævnt i den foreslåede § 21, i 5 år. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give tilsynsmyndigheden mulighed for efterfølgende at foretage kontrol af, at den offentlige hasardspilturnering har været afviklet efter de foreslåede regler i lovforslaget.

Opbevaringspligten gælder efter forslaget i 5 år fra det tidspunkt, hvor den offentlige hasardspilturnering er afsluttet. En offentlig hasardspilturnering skal anses for afsluttet, når gevinsterne er udbetalt. Det er efter den foreslåede bestemmelse uden betydning for pligten til at opbevare de pågældende oplysninger, om den pågældende bevillingshaver efterfølgende har opgivet eller

mistet sin bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Det foreslås endvidere, at den ansvarlige bevillingshaver skal slette regnskabet og de øvrige oplysninger inden for rimelig tid efter, at de 5 år, hvor opbevaringspligten gælder, er gået.

Der henvises til pkt. 5.5.1.1 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til kapitel 5

Til § 23

Det foreslås, at der gives tilsynsmyndigheden adgang til at foretage kontrol i de lokaler, hvori en offentlig hasardspilturnering finder sted. Kontroladgangen omfatter efter den foreslåede bestemmelse ikke alene de lokaler, hvor selve spillet finder sted, men også andre lokaler, som i forbindelse med den offentlige hasardspilturnering benyttes af den ansvarlige bevillingshaver eller dennes medhjælper. Der vil således kunne foretages undersøgelse i lokaler, der ligger andre steder end der, hvor spillet gennemføres, men som benyttes til f.eks. administrative aktiviteter i forbindelse med arrangementet, herunder kontorlokaler og beboelseslokaler.

Det følger af den foreslåede bestemmelse og almindelige forvaltningsretlige principper, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret vurdering af, om indgrebet er nødvendigt, og om formålet med undersøgelsen står i rimeligt forhold til undersøgelsens indgribende karakter. Det vil derfor kun i helt særlige tilfælde kunne komme på tale at foretage husundersøgelse af f.eks. lokaler, der anvendes til privat beboelse. Derimod forudsættes det ved forslaget, at et ønske om at gennemføre en stikprøvekontrol i forbindelse med en given offentlig hasardspilturnering vil være tilstrækkeligt grundlag for at foretage en undersøgelse af de lokaler, hvor selve spillet foregår.

Ved medhjælper forstås efter den foreslåede bestemmelse personer, der bistår den ansvarlige bevillingshaver med at afvikle den offentlige hasardspilturnering. Der kan f.eks. være tale om personer, der overvåger, at spillet foregår efter de fastsatte regler herom, og eventuelt optræder som dommere i tvister om spillets afvikling og udfald. Der kan endvidere være tale om personer, der bistår med adgangskontrol og registrering af de deltagende spillere eller med at holde orden på det sted, hvor arrangementet foregår.

Indgreb efter den foreslåede bestemmelse vil skulle foretages under iagttagelse af reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Der skal særligt peges på lovens

§ 9, hvoraf det følger bl.a., at hvis en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsindgrebet gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Der henvises til pkt. 5.5.1.2 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 24

Det foreslås, at tilsynsmyndigheden skal kunne forlange alle de oplysninger om en offentlig hasardspilturnering, den ansvarlige bevillingshaver, dennes medhjælper og de deltagende spillere, der er nødvendige for at føre tilsyn med, om lovens regler bliver overholdt.

Efter den foreslåede bestemmelse vil der bl.a. kunne forlanges oplysninger om selve den offentlige hasardspilturnering. Det vil f.eks. kunne dreje sig om de oplysninger, herunder regnskabet for en offentlig hasardspilturnering, som den ansvarlige bevillingshaver efter den foreslåede § 22 skal opbevare i 5 år efter, at den offentlige hasardspilturnering er afsluttet. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved udstedelse af bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform vil kunne fastsættes vilkår om, at bevillingshaveren af egen drift til tilsynsmyndigheden skal indsende regnskab for de enkelte offentlige hasardspilturneringer, som er afviklet i henhold til den pågældende bevilling.

Endvidere vil der efter bestemmelsen kunne forlanges oplysninger om den ansvarlige bevillingshaver. Dette vil f.eks. kunne være aktuelt i forbindelse med undersøgelser af, om den ansvarlige bevillingshaver opfylder betingelserne for at have bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

Der vil også kunne forlanges oplysninger om den ansvarlige bevillingshavers medhjælper. Dette vil bl.a. kunne dreje sig om oplysninger, der kan belyse, om den ansvarlige bevillingshaver gennemfører en eller flere offentlige hasardspilturneringer på fuldt betryggende måde.

Herudover vil der kunne forlanges oplysninger om de deltagende spillere. Dette vil f.eks. kunne være aktuelt i tilfælde, hvor der skal foretages undersøgelser af betalinger mellem turneringspuljen og de deltagende spillere, eller hvor det skal kontrolleres, at de deltagende spillere er eksisterende fysiske personer. Sådanne un-

dersøgelser vil kunne være nødvendige for at sikre, at ordningen ikke misbruges til hvidvask af penge.

Der skal særligt peges på § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvorefter den foreslåede bestemmelse ikke vil gælde i forhold til personer, hvor der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse og almindelige forvaltningsretlige principper, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret vurdering af, om det er nødvendigt at indhente de pågældende oplysninger for at udøve tilsyn med, at lovens regler bliver overholdt.

Der henvises til pkt. 5.5.1.2 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 25

Det foreslås, at justitsministeren efter forhandling med vedkommende minister skal kunne bemyndige en statslig myndighed under denne minister til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt tilsynsmyndigheden.

Justitsministeren vil efter almindelige forvaltningsretlige regler kunne delegere det tilsyn og de beføjelser, der efter de foreslåede regler er tillagt ministeren, til en underordnet myndighed. Da en stor del af spillelovgivningen hører under Skatteministeriets ressortområde, skønnes det imidlertid hensigtsmæssigt, at der etableres lovhjemmel til, at justitsministeren kan uddelegere sine beføjelser efter de foreslåede regler til myndigheder under en anden minister. Hvis ikke der etableres en sådan lovhjemmel, vil tilsyn og beføjelser alene kunne overføres ved kongelig resolution, jf. grundlovens § 14.

En uddelegering kan efter den foreslåede bestemmelse alene ske efter forhandling med vedkommende minister.

Der henvises til pkt. 5.5.1.3 og 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til kapitel 6

Til § 26

Det foreslås, at der skal kunne idømmes bødestraf for overtrædelse af en række af de foreslåede bestemmelser. Straffelovens §§ 203 og 204 vil ligeledes kunne anvendes, i det omfang betingelserne i disse bestemmelser er opfyldt. Dette gælder både i forhold til en bevillingshaver og i forhold til spillere.

Efter det foreslåede *stk. 1* vil det være strafbart forsætligt eller groft uagtsomt som ansvarlig bevillingshaver at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform uden at sikre, at de foreslåede bestemmelser i §§ 2-5, §§ 12-14, § 15, stk. 1 og 2, §§ 16-17, § 18, stk. 1 og 2, § 19, § 20, stk. 1, samt §§ 21 og 22 overholdes.

Efter det foreslåede *stk. 2* vil den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at forevise legitimation som foreskrevet ved den foreslåede § 15, stk. 3, kunne straffes.

Efter det foreslåede *stk. 3* vil den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som den pågældende efter den foreslåede § 24 om oplysningspligt over for tilsynsmyndigheden er forpligtet til at give, kunne straffes. Endvidere vil den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger i forbindelse med ansøgning om bevilling efter de foreslåede regler, kunne straffes.

Bestemmelsen i stk. 3 foreslås på baggrund af, at straffelovens §§ 162 og 163 alene omfatter forsætlig afgivelse af urigtig erklæring.

Efter det foreslåede *stk. 4* vil der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kunne fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Efter det foreslåede *stk. 5* vil der kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse er, at der efter de foreslåede regler vil kunne tildeles juridiske personer (selskaber og foreninger) bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform og dermed til at fungere som ansvarlige bevillingshavere.

Det foreslåede *stk. 5* indebærer, at der også i forskrifter, som udstedes i medfør af loven, vil kunne fastsættes regler om, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til kapitel 7

Til § 27

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2010, idet det forventes, at tilsynsmyndigheden vil kunne være klar til at modtage og behandle ansøgninger om bevillinger til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform fra dette tidspunkt.

Til § 28

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.